

Козацький дитячий часопис

Випуск № 43

Травень 2026

Дніпровська Січ

Київський ліцей № 283

Дніпровська Січ № 43 (2026)

- 3 Справжня свобода – це здатність робити правильний вибір
на користь добра
- 6 Леся Українка: інтелектуальна зброя в боротьбі за незалежність.
До 155-річчя з дня народження Лесі Українки
- 9 155 років геніальній Лесі
- 10 Є Перемога
- 10 Два обличчя квітня: Від Дня Землі до тіні Чорнобиля
- 12 212 років безсмертя
- 13 Мова – код нації
- 14 Мова – це тренд
- 14 Про слово. Про мову. Про нас
- 14 Школа виживання: підготовка з РХБЗ
- 15 Чотири роки. Пам'ятаємо. Тримаємося. Віримо
- 16 Вечір пам'яті Джеймса Мейса
- 17 Сірка, шаблі й натхнення: як одна зустріч стала справжньою
пригодою
- 18 МАН – простір для формування інтелектуальної еліти
- 23 Наука на допомогу людству
- 24 Сила, що нас об'єднує
- 25 Жінка – серце України
- 26 Два покоління – одна мета
- 27 Діти вільної та незалежної України
- 28 Шляхами патріотів
- 28 Що таке щастя?
- 29 STEM-весна 2026: від фруктових батарейок до космічних відкриттів
- 30 Хімія, яка дивує
- 31 STEM-освіта на уроках української мови та літератури
- 31 Уроки з образотворчого мистецтва
- 32 Крізь попіл – до життя
- 34 Благодійний ярмарок на підтримку ЗСУ: єдність, що наближає
Перемогу
- 36 Сцена успіху
- 37 Свято голосу, натхнення і таланту
- 38 Естрадно-духовий оркестр «Візерунки» – це гармонія таланту
і наполегливої праці
- 39 Медвино: справжнє сафарі по-українськи
- 40 Один день у Житомирі – безліч відкриттів
- 40 «Українське село»: історія, яку можна відчутти
- 41 А над світом, а над світом українська вишивка цвіте...
- 42 Твори добро

*На обкладинці часопису театральна студія Козацького ліцею «Диваки»,
художній керівник Анна Кожинава.*

Головний редактор Володимир Гнатюк
Голова пресцентру Марія Швед
Керівник науково-методичного центру Лариса Сівковська
sh283@ukr.net

«СПРАВЖНЯ СВОБОДА –

ЦЕ ЗДАТНІСТЬ РОБИТИ ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР НА КОРИСТЬ ДОБРА»

*(Блаженніший Святослав, один із
духовних лідерів української нації)*

20 квітня Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав відвідав Козацький ліцей № 283 у Києві, де зустрівся з вихованцями й викладачами закладу. Під час спілкування з молоддю Предстоятель розповів про джерела стійкості наших захисників, пояснив, чому справжня свобода – це завжди вибір на користь добра, і закликав ліцеїстів ставати відповідальними лідерами. Участь у зустрічі взяв також владика Йосиф Мілян, протосинкел Київської архієпархії УГКЦ. Звертаючись до молоді та викладачів, Блаженніший Святослав зауважив, що цей візит відбувається у час «пасхальних зустрічей», коли учні воскреслого Христа переконалися: зло ніколи не має останнього слова. Предстоятель подякував керівництву та спільноті Козацького ліцею за виховання молоді в дусі любові до Батьківщини. «Я одразу відчув, що це товариство, яке вчить любити Україну. Це – ліцей, який виховує патріотів нашого народу, нашої держави», – сказав він. У слові до ліцеїстів Глава Церкви поділився результатами дослідження серед військових капеланів про джерела їхньої незламності. За

його словами, на перше місце воїни поставили віру в Бога, на друге – сім'ю, на третє – патріотизм. Відповідаючи на запитання молоді про те, як не втратити віри, Блаженніший Святослав пояснив: «Віра в Бога – це ніщо інше, як взаємини з Богом, стосунок із Богом». Він нагадав, що християнська молитва – це не розмова з порожнечою: «Той Бог, у якого ми віримо, не є німим Богом. Він нам відповідає». Предстоятель також застеріг від надмірної надії на людей: «Так стається у житті, що кожен може пережити відчуття втрати або зради. Людина може зрадити, на жаль. А Бог – ніколи. На Бога завжди можна покластися. Тому-то наші воїни сказали, що віра в Бога справді може бути точкою опори».

Окрему увагу Глава УТКЦ приділив темі лідерства, яку тісно пов'язав із мужністю приймати рішення. Він пригадав події 24 лютого 2022 року, коли саме відповідальні рішення звичайних людей – батьків, учителів, добровольців самооборони – врятували країну. Зокрема, він сказав: «Лідер – це той, хто не боїться брати на себе відповідальність за інших. Сьогодні наука про лідерство багато чому вас може навчити. Лідер – це той, хто вміє приймати рішення. Коли немає керівника, то всі розбрєдаються, як маленькі овечки, а справжній лідер бере на себе відповідальність. Бажаю вам, щоб ви в цьому лиці навчились приймати рішення і брати відповідальність за інших людей. Я не знаю, як для кожного з вас виглядав цей трагічний день – 24 лютого 2022р., коли почалася повномасштабна війна. Хто приймав рішення, що ви маєте робити? Батьки... Я стою перед вами живий саме через те, що хлопці і дівчата Дніпровського району прийняли рішення захищати Україну. Це

рішення для кожного з них було непротим, тому я всім хочу побажати робити правильний вибір. Правильний вибір завжди тоді, коли ви обираєте добро, не тільки особисте, але і спільне. Бо коли я обираю добро, ще не значить, що я обираю свободу, а свобода – це здатність робити правильний вибір. Я хочу побажати випускникам лицею, щоб за вас не робив хтось інший вибір, а ви його зробите самі». На запитання: «Як донести думку людині, яка, перебуваючи за кордоном, виправдовує агресію росії», Предстоятель дав таку відповідь: «Ми маємо право на життя. А якщо послухати агресора, що він найперше робить? Він забирає у нас право на життя. Я постійно всім розповідаю, коли росіяни у 2022 році вторглися в Україну, їхня влада публічно дала відповідь на питання, що вони повинні зробити з українцями. Українці не мають права на існування. У нашого великого багатомільйонного народу хтось отак одним махом забрав право на існування. Більше того: почали використовувати терміно-

логію, яку колись використовували в нацистській Німеччині. Треба остаточно розв'язати єврейське питання. Це означало голокост, масове знищення. У нас відібрали право на існування. Друга річ: людина – вільна істота, і ми маємо право самі вирішувати як нам будувати життя на нашій землі. Ми воюємо за свою свободу. Те, за що українці віддають своє життя, в ситій Європі уже забули. Право на життя – це є сьогодні сенсом нашої боротьби. Я спілкувався з людьми, які були у російському полоні і пройшли через тортури. І вони дали відповідь чому їх так ненавиділи мучителі. За те, що хоч вони були у кайданках, проте перебували на вищому рівні свободи, ніж вони. Бо ті, хто прийшов їх поневолити, були самі поневолені своїм начальством. Ми відчували себе більш вільними, ніж ті, хто нас катував. І наші кати це розуміли. І це найбільше їх злило». На завершення візиту Блаженніший Святослав відвідав місце вшанування полеглих захис-

ників – випускників ліцею. Він зазначив, що ці воїни і сьогодні продовжують виховувати нові покоління патріотів України, надихаючи їх своїм життям та жертвністю.

Зустріч залишила світлий слід у серцях лицеїстів і стала важливим моментом у формуванні їхніх цінностей та життєвих орієнтирів. У свою чергу активні члени Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» підготували невелику святкову програму, виявивши не лише свої таланти, а й патріотичні настрої, надію на перемогу добра над злом. Директор ліцею Володимир Гнатюк подякував Блаженнішому Святославу за мудре слово та духовну підтримку нашої молоді, а також Збройним Силам України і на згадку про пам'ятну зустріч подарував свою поетичну книжку «Квітка печалі».

*Пресцентр УГКЦ
та пресцентр ВГКДО «Дніпровська Січ»*

ЛЕСЯ УКРАЇНКА: ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ЗБРОЯ В БОРОТЬБІ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

До 155-річчя з дня народження Лесі Українки

У пантеоні українських героїв постать Лесі Українки (Лариси Косач) часто сприймалася крізь призму її хвороби та ліричної туги. Проте сьогодні, у 2026 році, коли Україна продовжує відстоювати своє право на існування, ми відкриваємо іншу Лесю – стратега національного відродження, чия творчість стала справжнім маніфестом державної та духовної незалежності. 25 лютого 2026 року ми відзначали 155-річний ювілей від дня її народження, тому для учнів 10-х класів було проведено арт-майданчик «Леся Українка як знакова постать у боротьбі за українську державність». Готуючись до виступів, учасники конференції ставили перед собою амбітну мету: зняти з постаті Лариси Косач «хрестоматійний образ» і поглянути на неї як на модерністку, філософиню та жінку, чії ідеї випередили свій час. Розпочинаючи конференцію, Лариса Олександрівна Сівковська, заступник директора і вчитель української мови та літератури, зазначила, що довгий час радянська та пострадянська школи малювали нам образ «хворої дівчини». Але нині для нас Леся Українка постала європейською інтелектуалкою елітарного рівня. Чому її творчість – це мистецький простір для майбутнього? Якби Леся Українка була нашою сучасницею, то певно, могла б бути

топовою блогеркою-інтелектуалом або активною громадською діячкою. Саме на такі роздуми навів фільм «150-річчя Лесі Українки. Вражаючі факти з життя письменниці» від телеканалу ICTV. З вільною промовою до старшокласників звернувся директор ліцею, заслужений працівник освіти України Володимир Миколайович Гнатюк, який зазначив: «Ім'я Лесі Українки стало символом духу, незламності та боротьби. Вона була не лише видатною поетесою, а й справжнім феноменом національного спротиву. У часи, коли українська мова заборонялася, а національна свідомість придушувалася, саме слово ставало зброєю – і Леся Українка володіла цією зброєю майстерно:

Слово, моя ти єдина зброе,

Ми не повинні загинуть обоє!

Уже сам вибір писати українською був сміливим кроком у добу імперських заборон. Але Леся пішла далі – вона наповнила українське слово глибоким філософським змістом і європейським масштабом. У вірші «Contra spem spero!» звучить її життєве кредо – «без надії сподіваюсь»:

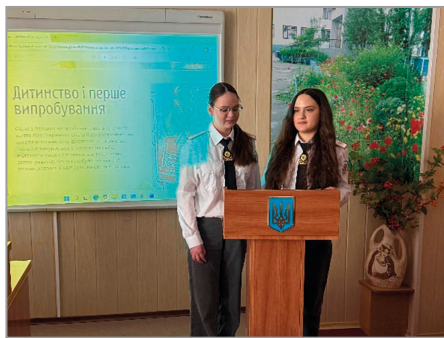
Я на гору, круту, крем'яну

Буду камінь важкий підіймать

І, несучи вагу ту страшную,

Буду пісню веселу співать.

Ці слова стали не лише символом особистої мужності, а й незламності українського народу. У драматичній поемі «Бояриня» Леся Українка порушує тему втрати Україною державності. Вона показує трагедію народу, який змушений жити під владою чужої держави. А у драмі-феєрії «Лісова пісня» образ Мавки символізує вільну душу, яка не може жити в неволі. Через казкові образи письменниці стверджує: свобода – це найвища цінність. Феномен Лесі Українки полягає в тому, що вона поєднала в собі митця і борця. Її боротьба

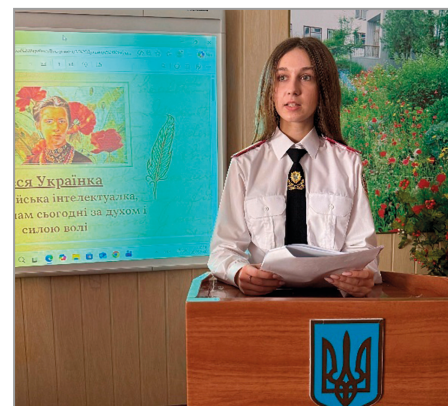
була інтелектуальною і духовною». У своїй доповіді «Леся Українка – символ стійкості і незламності» учениці 10-Г класу Тертишники Олена та Юлія зазначили, що важливу частину її творчості становлять поетичні збірки. Першою великою збіркою стала «На крилах пісень» (1893). У ній поєднані ліричні переживання, любов до природи та роздуми про свободу і силу людського духу. Збірка «Думи і мрії» (1899) набуває більшої глибини та філософського звучання. Тут порушено теми боротьби, національної свідомості, духовної незламності людини та пошуку гармонії. Уся творчість Лесі Українки доводить, що слово може бути потужною духовною силою боротьби за власні переконання. Учень 10-Д класу Савченко Дмитро розкрив питання «Родина Лесі Українки та її вплив на формування світогляду поетеси». Як відомо, родина належала до ви-

сокоосвіченої української інтелігенції та дворянства. Сім'я Косачів-Драгоманових відіграла важливу роль у формуванні її світогляду. Мати Лесі Українки, Ольга Петрівна Драгоманова-Косач, дворянка за походженням, поетеса й дитяча письменниця, відома як Олена Пчілка, була активісткою українського жіночого руху, видавала альма-

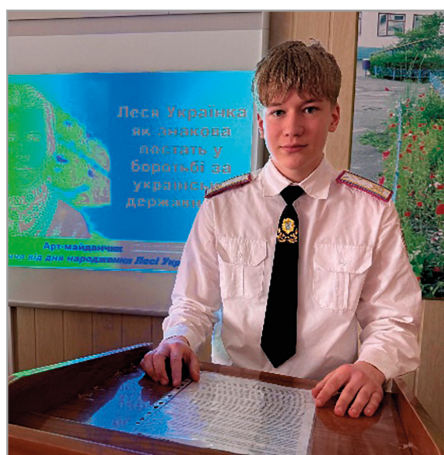

нах «Перший вінок». Вона займалася всебічною освітою, підтримкою творчості та лікуванням своєї доньки. Батько Косач Петро Антонович – український юрист, громадський діяч, освітянин, дійсний статський радник, меценат, член «Старої громади» – всіляко підтримував Лесю у творчості та громадській діяльності. Дядько Михайло Драгоманов через еміграцію не міг бути поряд з Лесею в юні роки, але навіть на далекій відстані активно

листувався з родиною Косачів. Для Лесі Українки він був символом патріотизму та високої культури. Про інтелектуальний фемінізм у творчості Лесі Українки, яка вибудовувала суб'єктність жінки через інтелект та волю, а не лише через боротьбу за права, розповіла учениця 10-В класу Дуленчук Каміла у своїй доповіді «Леся Українка – європейська інтелектуалка, близька нам сьогодні за духом і силою». Ідея свободи, людської гідності та сили особистості, які проповідувала Леся Українка, залишаються надзвичайно актуальними і сьогодні. Теми жіночої гідності та внутрішньої незалежності є ключовими у її творчості. Особливо виразно вони проявляються у таких творах, як: «Кассандра»- жінка-інтелектуалка, що зберігає гідність, навіть коли її не чують. «Бояриня»- трагедія жінки,

що втрачає свободу, але ніяк не власну гідність. “Одержима” – образ жінки, здатної на самопожертву заради ідеї. Володіючи багатьма мовами й глибоко знаючи європейську філософію, літературу та культуру, Леся Українка формувала новий тип жінки – освіченої, самостійної, внутрішньо вільної, здатної мислити незалежно й діяти відповідально. Особливе місце у творчості поетеси займає драма-феєрія «Лісова пісня». Більш детально зупинився на цьому питанні учень 10-А класу Петров Данило: «Лісова пісня» – перлина світової літератури». Це унікальний твір, що поєднує глибокий фольклор (міфологію Волині) з модерністським неоромантизмом, порушує вічні питання гармонії людини і природи, сили кохання, духовності проти буденності, випереджаючи свій час поетичною мовою та філософською глибиною. Леся Українка створила гімн природі, де ліс – це живий організм, а не просто ресурс. Образ Мавки – архетип вічної краси, душі та творчості, яка долає смерть через здатність любити. Вражає надзвичайно висока поетичність: твір написано неймовірно

музичною мовою, що відображає настрій природи (весна – кохання, зима – згасання). Тож поєднання національного ґрунту, символізму, психологічної складності, надзвичайної поетичності та вічних тем робить «Лісову пісню» перлиною світової літератури, яка зберігає свою актуальність та надихає читачів і сьогодні. Творчість Лесі Українки досліджується і в Малій академії наук. Саме таку роботу на тему «Палітра кольорів та символіка квітів в інтимній та пей-

ажній епістолярній спадщині Лесі Українки» презентувала учениця 10-А класу Сидоренко Анна. Епістолярна спадщина поетеси – це не лише біографічний документ, а й справжнє художнє полотно, де кожен колір та квітка мають глибокий символічний підтекст. Квіти виступають не просто елементом декору, а живими метафорами. Наприклад, біла лілея чи тендітна конвалія часто супроводжують опис щирих, майже сакральних почуттів. Барви навколишнього світу часто стають проекцією її внутрішнього стану: від тривожних «сірих» та «тьмяних» відтінків у періоди зневіри до яскравих, вітальних акцентів під час перебування на півдні. Учень 10-Б кла-

су Конюшко Ярослав акцентував увагу на тому, що Леся Українка була не просто поетесою, а культурним дипломатом, яка інтегрувала українську літературу в загальноєвропейський контекст. У своїй доповіді на тему «Світова класика в перекладах і творчості Лесі Українки» Ярослав зазначив, що через античні, біблійні та європейські сюжети поетеса говорила про Україну. Вона вчила нас бути частиною світу, не втрачаючи своєї ідентичності. Перекладаючи Гюго чи Шекспіра, Леся Українка не просто відтворювала текст, а вступала з ними в інтелектуальну дискусію, результати якої згодом кристалізувалися в її оригінальних шедеврах. У власних драматичних поемах поетеса майстерно інтерпретувала «вічні образи» світової класики – Дон Жуана, Кассандру, Трістана та Ізольду, надаючи їм психологічної глибини та актуальних для її часу смислів. Світова класика в її руках стала тим дзеркалом, у якому українське слово вперше побачило себе повнокровним учасником загальноєвропейського літературного процесу. На завершення роботи арт-майданчика Лариса Сівковська підготу-

вала дайджест «Еволюція образу Лесі Українки крізь призму сучасності: інтелектуальний вибух українського модерну». Щоб зрозуміти еволюцію образу, варто завітати до Музею видатних діячів української культури в Києві. Це не просто старий будинок на Сакаганського. Це місце, де Леся оживає через деталі: її особисті речі, листи, предмети побуту. Музей сьогодні активно працює над тим, щоб показати родину Косачів як еліту того часу – стильних, освічених і надзвичайно прогресивних людей. Неможливо говорити про сучасну Лесю, не згадавши проєкт МУР. Їхня відеоробота «Врятуй мене» про Лесю Українку – це радикальне переосмислення образу поетеси через призму сучасної кліпової культури, хіп-хопу та глибокого психологізму. Сучасний театр нарешті почув у текстах Лесі не казку, а складну філософію, яку цікаво розгадувати. Її вистави «Кассандра», «На полі крові», «Лісова пісня», «Камінний господар» та інші користуються шаленою популярністю. Зазнав трансформації і образ Мавки з «Лісової пісні»: від філософського поетичного кіно до глобального фентезі. У 1981 році була знята стрічка Юрієм Ілленком «Лісова пісня. Мавка» – це шедевр україн-

ського поетичного кіно. Вона складна, сюрреалістична і набагато ближча до філософського духу оригіналу Лесі Українки. Але сучасна анімація за мотивами цього ж твору «Мавка. Лісова пісня» (2023) стала блокбастером з деталізованою 3D графікою, екзотичними рослинами і нагадує нам «Аватара» Джеймса Кемерона. Дуже важливо, що образ Лесі Українки переосмислюється і на науковому рівні молодими дослідниками Малої академії наук. Сьогоднішні учні МАН аналізують еко-критику в «Лісовій пісні», вивчають феміністичні аспекти її драм, порівнюють її тексти з сучасною світовою літературою. За останні роки Леся Українка стала одним із головних облич нашого культурного спротиву. Ми бачимо її на муралах, у стріт-арті, на шевронах. Її рядки «Слово, моя ти єдина зброє» перестали бути метафорою – вони стали нашою реальністю. Леся сьогодні – це символ незламності. Вона – символ непохитної віри у здійснення нашої заповітної мрії – ПЕРЕМОГИ!

*Лілія Денисенко,
вчителька української мови та літератури*

155 років геніальній Лесі

25 лютого у стінах нашого ліцею відбувся урочистий і натхненний конкурс читців поезій Лесі Українки, приурочений до 155-ї річниці з дня народження видатної поетеси. Її слово – це сила і світло, біль і надія, віра й нескореність. Сьогодні поезія Лесі звучала особливо щиро в голосах наших учнів. Кожен виступ був сповнений глибоких емоцій, хвилювання та

гордості за українську культуру. Дочка Прометя запалила серця учнів своєю непереможною поезією, силою духу і геніальністю. Ми вкотре переконалися: поезія Лесі живе – у серцях дітей, у їхніх очах, у кожному проникливому рядку. Дякуємо нашим талановитим ліцеїстам і педагогам за пам'ятний день, неперевершені виступи, естетичну насолоду від почутого і побаченого.

*Лілія Денисенко,
вчителька української мови та літератури*

З нагоди 155-ї річниці від дня народження видатної української письменниці Лесі Українки відбулася VIII районна патріотична гра-квест «UKR-LAND».

І знову почесне І місце!

ПЕРЕМОГА!

За результатами змагань перемогу здобула команда ліцеїстів під назвою «Діти свободи», до якої ввійшли учні 10-Д, 9-Д та 9-Б класів. Захід був спрямований на формування у молоді глибокого усвідомлення власної причетності до творення новітньої історії України в умовах сучасних воєнних реалій. Учасники команд виконували різноманітні завдання, що поєднували інтелектуальну, творчу та практичну діяльність. Вперше у межах квесту активно використовувалися технології штучного інтелекту, що додало

заходу інноваційності та сучасного змісту. Програма гри включала творчі конкурси з художньої, хореографічної, театральної та інтелектуальної майстерності. Кожна команда мала змогу проявити свої здібності, креативність та командний дух. Проведення подібних заходів є важливим кроком у вихованні свідомої, активної та патріотично налаштованої молоді, здатної творити майбутнє України.

Яна Микуленко, педагог-організатор

ДВА ОБЛИЧЧЯ КВІТНЯ:

Від Дня Землі до тіні Чорнобиля

Квітень для України – це не лише час пробудження природи, а й місяць глибокої рефлексії. Цього року ми відзначаємо День Землі, перебуваючи за крок до трагічної та символічної дати – 40-річчя аварії на Чорнобильській АЕС.

Ці дві події, що сусідять у календарі, є двома боками однієї медалі: нашою любов'ю до планети та нашою відповідальністю за її майбутнє. Заснований у 1970 році, День Землі став маніфестом екологічної свідомості. Це день, коли світ згадує, що ресурси не безмежні, а екосистеми – вразливі. Сьогодні, у 2026 році, ми бачимо, як кліматичні зміни та техногенний тиск змінюють

ландшафт планети. Проте для українців поняття «екологічна безпека» назавжди закарбувалося в пам'яті через призму «мирного атома», що вийшов з-під контролю. Чотири десятиліття розділяють нас від тієї фатальної ночі 26 квітня 1986 року. За цей час Чорнобиль перетворився з місця катастрофи на унікальну природну лабораторію, де природа доводить свою здатність до відновлення

навіть без участі людини. Зараз споруда «Укриття» та новий безпечний конфаймент стали пам'ятниками інженерній думці та міжнародній солідарності. «Чорнобиль – це не минуле. Це виклик, який ми продовжуємо приймати щодня, дбаючи про безпеку та екологічну рівновагу». Сьогодні ми святкуємо День Землі та згадуємо Чорнобиль в умовах нових загроз. Російська агресія принесла на нашу землю нові екологічні ризики: мінування територій, атаки на енергетичну інфраструктуру та загрози навколо Запорізької АЕС. Це робить тему 40-річчя Чорнобиля ще більш актуальною – ми знову стоїмо на варті не лише своєї свободи, а й глобальної екологічної безпеки. Минуле не змінити, але майбутнє – у наших руках. Відзначаючи ці дати, ми маємо переходити від слів до дій. Ми вшануємо героїв-ліквідаторів, чий подвиг врятував

світ 40 років тому. Про свого дідуся – ліквідатора розповів Подойма Мирослав. Ми маємо зменшувати власний екологічний слід, дбаючи про чистоту довкілля навколо себе. Як кожен з нас може це робити щодня продемонстрував фільм, знятий учнями 10-А класу. Ми будемо і надалі підтримувати ініціативи з відновлення української природи, що постраждала від бойових дій. День Землі та річниця Чорнобиля – це заклик до усвідомленості. Нехай пам'ять про 40 років випробувань стане для нас не лише вантажем минулого, а й фундаментом для розбудови безпечного, «зеленого» та мирного майбутнього. Наша планета – єдиний дім, який ми маємо, і Чорнобиль назавжди навчив нас, наскільки дорогою може бути ціна недбалості.

Пресцентр

Цього року я провів дослідження та написав роботу для малої академії наук про ліквідацію вибуху на ЧАЕС: людський фактор на основі розповіді мого дідуся – Свергуна Володимира Миколайовича, оператора третього енергоблоку та ліквідатора. Найбільше з розповіді мене здивувало, що на початку люди ліквідували без спеціального екіпірування та те, що влада перші дні приховувала вибух і кількість постраждалих та загиблих.

*Мирослав Подойма,
учень 9-Б класу*

Готуючись до заходу, я не припиняла дивуватися як одна помилка може змінити життя сотень тисяч людей назавжди. Хоча моє покоління сприймає аварію як далеке «радянське» минуле, я тепер розумію, що ця подія впливає на наше життя і зараз.

*Ольга Драч,
учениця 9-А класу*

212 РОКІВ НАТХНЕННЯ

Щороку на початку березня українці вшановують видатного поета, художника, мислителя, духовного Пророка українського народу – Тараса Шевченка. У нашому ліцеї традиційно відбувся Шевченківський тиждень, наповнений творчими, пізнавальними та патріотичними заходами. Упродовж тижня учні та вчителі долучилися до низки подій, покликаних глибше осмислити творчість Кобзаря та відчути її актуальність у сучасному житті. Особливе місце посіли Шевченківські читання, під час яких ліцеїсти проникливо декламували безсмертні рядки Кобзаря, передавали емоції та силу Шевченкового слова. Вчителі кафедри української мови та літератури традиційно готували цікаві виховні заходи: Литвинюк Л.О. розпочала тиждень з літературно-музичної композиції «Весна починається з Шевченка» для учнів 7-В класу; Денисенко Л.В. провела захопливу інтелектуально-розважальну гру «Шевченко-Quiz» для учнів 8-Б класу, а також низку заходів для п'ятикласників, а саме: літературну вікторину «Стопами Кобзаря» для учнів 5-Б, 5-Г та 5-Д класів, конкурс проектів «Шевченко назавжди у нашому серці», який спонукав юних ліцеїстів до творчих пошуків і неординарних рішень. На думку Лілії Валентинівни, найкращі мистецькі роботи підготували учні 5-Б класу, переможцем

літературної вікторини став 5-Г клас, а найкращими й найактивнішими декламаторами творів Кобзаря виявилися учні 5-Д класу; Демчик С.М. запропонувала учням 6-Г класу створити колажі та мініпроекти на тему «Шевченкове слово в кожному з нас»; Радецька Т.М. опрацювала з учнями сторінки усного журналу та провела вікторину для учнів 8-Г класу «Тарасовими шляхами»; Марухненко О.І. спонукала п'ятикласників досліджувати життєвий та творчий шлях Шевченка і виготовляти книжечку «Малий Тарас»; Єршова К.М. проводила художні читання творів великого Кобзаря у 7-Б класі; Дьоміна М.В. та Біленчук І.М. організували учнів 10-В та 11-Б класів і провели для них цікаву вікторину «Правда чи фейк? Що ви знаєте про Т. Шевченка?». Шевченківський тиждень у ліцеї ще раз довів, що слово великого Пророка України не втрачає своєї сили. Воно надихає, пробуджує національну свідомість, формує любов до рідної мови й історії. Для молодого покоління постать Тараса Шевченка залишається символом боротьби за свободу, гідність і незалежність України. Такі заходи не лише збагачують знання учнів, а й допомагають усвідомити: Шевченко – це не лише сторінки підручника, а жива частина нашої культури.

Пресцентр

У рамках Декади партнерства «Творимо майбутнє разом» красиво та емоційно пройшов відкритий виховний захід у 8-В та 8-Г класі «Мова-код нації», що мав на меті популяризувати, жити щоденним спілкуванням рідну українську мову.

МОВА – КОД НАЦІЇ

Сьогодні ми віддаємо шану великим володарям українського слова – Т.Шевченку та І. Франку, Лесі Українці та М. Коцюбинському, І. Нечую-Левицькому, І. Котляревському та багатьом іншим майстрам слова. Вони витворили милозвучність та багатство мови, щоб передати прийдешнім поколінням цей дорогоцінний скарб. «Як парость виноградної лози, плекайте мову,» – заповідав неперевершений лірик Максим Рильський, який, до речі, мав польське коріння. Історія дає нам вражаючі факти про заборону української мови, про те, скільки літ чужинці намагалися знищити разом із мовою і нас, українців. І сьогоднішня війна з росією – це ще один тому доказ! Це свідчення того, що вони, рашисти, не мають духовних цінностей, бо знищують наші пам'ятки архітектури, школи, лікарні, храми, крадуть музейні реліквії і навіть наших дітей! Але попри це, ми – українці, живемо у вільній державі, розмовляємо рідною українською мовою. А вона в нас красива і багата, мелодійна і щира, як і душа нашого народу. За висловом І. Огієнка, «мова – це не просто засіб спілкування, а найголовніший

грунт, на якому духовно зростає й цвіте нація». Сьогодні існує величезна кількість відмінних одна від одної мов, що належать різним націям, народностям. А наша мова, українська, особлива! Ось у цьому і намагалися зі сцени переконати присутніх у залі наші восьмикласники. Пісні, відео, вірші, що лунали на цьому заході, то все про величність та унікальність нашої мови. А розіграні учнями сценки на мовну тематику продемонстрували глядачам величезні лексико-граматичні та стилістичні особливості української мови. Особливо щемно та переконливо прозвучав авторський вірш Паукової Поліни «Мова – зброя нації!»

Рідна мова, гідність, воля і крові пульсація!

Все це – наша сила! Все це – велич нації!

Коли знов промовиш вкотре: «Та яка різниця?»

Не забудь, що мова – зброя! Язык – капітуляція!

Отже, мова має значення, адже вона не лише засіб комунікації, це фундаментальний код нації, що об'єднує українців.

Тетяна Радецька,
класний керівник 8-Г класу

У 7-В класі відбулася літературно-музична виховна година «Весна починається з Шевченка», присвячена постаті великого українського поета Тараса Шевченка. Захід пройшов у щирій, зворушливій атмосфері. Учні з натхненням читали поезії Кобзаря, слухали пісні на його слова, згадували сторінки непростой долі поета. У кожному про-

декламованому учнями рядку звучала любов до України, біль за її долю та віра в світле майбутнє. Поетичне слово Шевченка торкнулося сердець школярів, змусило замислитися над цінністю рідної мови, свободи. Справді, весна для українців починається зі слова Шевченка – щирого, сильного й безсмертного.

Пресцентр 7-В класу

МОВА – ЦЕ ТРЕНД

Кожен виступ на сцені – це хвилювання, відповідальність і водночас особливе чуття єдності. Коли ми були за кулісами, то відчували не тільки легке хвилювання, а й взаємопідтримку. Кожен з нас розумів: ми сьогодні не просто виступаємо – ми говоримо про мову, про те, що є частиною нашої душі, менталітету, історії. Ми, учні 8-В, Г класів, старанно готувалися, вчили патріотичні вірші, пісні, діалоги, згадували відомих митців українського слова задля

того, щоб донести і переконати глядачів у цінності української мови. Після завершення нашого виступу до Дня рідної мови у мене залишилося приємне відчуття радості та гордості. Радості – від того, що вдалося донести важливі слова, бо глядачі не втрачали увагу протягом усього дійства. Гордості – за свою мову, мову України і за можливість бути її частиною!

Кіра Острроверха,
учениця 8-В класу

ПРО СЛОВО. ПРО МОВУ. ПРО НАС.

Ми кожного року готуємо виховні заходи на цікаві теми. Цей рік не став винятком, хоча і був непростим через постійні тривоги та блекаути. Незважаючи на усі перешкоди, ми змогли виступити до Дня рідної мови. Мене вразила зібраність однокласників у спільній справі. Ми щиро пройнялися важливістю теми рідної мови. Найбільше запам'яталися репетиції танку під чудову українську пісню «Мова єднання», адже ця назва є дуже символічною. Нам так хотілося гарно затанцювати і правильно донести

зміст пісні до глядачів, що ми приходили на репетиції неодноразово навіть під час канікул у прохолодний кабінет. Спочатку мерзли, а потім так старанно і енергійно танцювали, що вже не відчували холод. А ще мені сподобалися слова Юрія Андруховича: «Українська мова – це неймовірний драйв. Вона може бути ніжною, а може бути гострою, як лезо. Головне – не боятися нею дихати на повні груди.» Я вважаю, що це про багатогранність та унікальність нашої мови, і отой драйв ми теж відчули під час виступу.

Марія Шлапак,
учениця 8-В класу

Школа виживання: підготовка з РХБЗ

У четверту річницю повномасштабної війни в Україні, 24 лютого 2026 року, в козацькому ліцеї відбулася зустріч учнів 11-Д класу з військовослужбовцями військової частини № 3114 Національної гвардії України, які провели практичне заняття з цивільного захисту. Зважаючи на актуальність для цивільного населення відпрацювання навичок елементарного захисту від наслідків можливого руйнування

хімічно небезпечних об'єктів у містах, було розглянуто основні види радіаційних, хімічних небезпечних об'єктів, а також продемонстровано призначення засобів захисту органів дихання та шкіри, порядок одягання та знімання основних зразків засобів індивідуального захисту. Ліцеїсти мали змогу поспілкуватися з нацгвардійцями та відпрацювати алгоритми особистого захисту від радіаційної та хімічної

небезпеки. Дякуємо захисникам за можливість навчатися і працювати. Слава Україні!

Пресцентр

ЧОТИРИ РОКИ.

ПАМ'ЯТАЄМО. ТРИМАЄМОСЯ. ВІРИМО.

Той ранок мав стати початком звичайного лютого четверга. Мільйони українців засинали у своїх ліжках, не знаючи, що це останні хвилини нашого мирного життя. Батьки цілували дітей, будували плани на майбутнє. Але о 04:40 ранку час ніби зупинився для всіх нас. 24 лютого 2022 року українці прокинулися в іншій реальності: не від будильників, а від вибухів, не від ранкового світла, а від темряви, яка прийшла разом із війною. Мирні міста, які ще вчора жили звичайним життям, раптом стали мішенями. Це був не просто військовий напад – це був удар по нашому спокійному життю, по мріях, по звичному порядку. У багатьох ворог зруйнував домівки, забрав спокій, відібрав безпечне завтра. Але разом зі страхом народилася й інша сила – сила стійкості, єдності, любові до своєї Батьківщини. Тоді ще ніхто не знав, що ця війна триватиме роками. Але кожен зрозумів – назад дороги немає. За 4 роки повномасштабного вторгнення Україна перетворилася на місце найбільших злочинів сучасності. Ми не маємо права забути жодного удару, жодної втраченої душі. Під час виховної години ми згадували наймасштабніші трагедії, які стали шрамами на тілі нашої України. Мали можливість послухати розповідь від дітей, батьки яких зараз військові та чинять супротив ворогу. Лицеїсти з гордістю розповідали, як пишаються своїми татусями, про їх характер та вподобання в житті. Не забули ми і згадати про полеглих героїв. Схиляли голови та запалювали свічки на знак пам'яті про тих, хто віддав своє життя у цьому жорстокому протистоянні ворогу. На жаль, наша «Стіна пам'яті» в лицеї – це не просто експозиція, це відкрита рана, яка продовжує кровоточити. Сьогодні вона

знову поповнюється новими обличчями. Це наші випускники. У недалекому минулому вони сиділи за цими ж партами, ходили цими коридорами, мріяли про майбутнє. Вони мали будувати Україну, але були змушені її захищати. Тепер випускники повертаються до рідного ліцею востаннє – портретами на стіні, щоб вічно дивитися у вічі наступним поколінням. Минуло 4 роки, протягом якого українці показали всьому світу свою сміливість, гідність та незламність. Ми не знаємо, що буде завтра. Але точно розуміємо: за кожне завтра треба битись! Ми стоїмо чотири роки. Ми витримуємо погрози, обстріли, касетні бомби, крилаті ракети, дрони-камікадзе, блекаут, холод. В Україні триває повномасштабна війна, кожен день якої приносить страждання та біль втрат. Ми навчилися жити в новій реальності, де кожен день – це іспит на людяність. Чотири роки... Хтось скаже – це вічність, хтось, що вони пролетіли як одна довга лютогова ніч. Але для кожного з нас ці чотири роки стали історією особистої та народної незламності. Чотири роки незламності – це не просто гасло, це наш спільний літопис, написаний болем, вірою та надлюдськими зусиллями. Минуло чотири роки. Війна триває. Та разом із болем живе надія. Разом із втратою – любов. Разом із випробуваннями – сила. Ми не зламалися. Ми навчилися цінувати життя, людей поруч і тишу без вибухів. Ми пам'ятаємо кожне ім'я. Кожну історію. Кожен біль. Ми віримо, що настане день, коли війна залишиться лише в підручниках історії, а Україна житиме під мирним небом. Ми сильні, коли разом. І разом ми дійдемо до мирного майбутнього.

Пресцентр 7-Д класу

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ДЖЕЙМСА МЕЙСА

18 лютого 2026 року учні 8-Б класу ліцею були запрошені до Галереї мистецтв ЦРБ ім. П. А. Загребельного на Вечір пам'яті, присвячений дню народження видатного американського історика та політолога Джеймса Мейса – дослідника Голодомору та Українця за покликом серця. «Не знаючи минулого, не побудуєш майбутнє», – ці слова Джеймса Мейса стали духовним лейтмотивом зустрічі. На захід зібралися громадські діячі, представники Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка, відомі митці, молодь та громада Деснянського району, щоб вшанувати неоціненний внесок нащадка індіанського племені черокі у збереження пам'яті про геноцид українського народу. Саме Джеймс Мейс першим у світі оприлюднив величезний масив ретельно задокументованих фактів про Голодомор 1932–1933 років, присвятивши своє життя дослідженню голодоморів 1921–1923, 1932–1933 та 1946–1947 років в Україні, а також проблемам деколонізації та декомунізації історичної пам'яті українців. Він відкрив світові правду про страшні сторінки нашої історії, які тривалий час замовчувалися. Особливо зворушливим став виступ дружини вченого – письменниці та громадської діячки Наталії Дзюбенко-Мейс. Її розповідь була наповнена теплими спогадами, цитатами з праць і висловів Джеймса, а також рядками власних поезій. Вона зазначила, «...що Джеймс пропускав наш пекельний біль через своє вразливе серце, відчуваючи, що він особисто – і тільки він! – має зробити цю нелюдськи важку, непосильну роботу». Пані Наталя додала, що Джеймс Мейс після спілкуван-

ня з російськими істориками зауважив: «Нічого не змінилось і нічого не зміниться», передбачаючи загрозу для України. Його далекоглядність сьогодні звучить особливо актуально. Саме завдяки ініціативі Джеймса Мейса у четверту суботу листопада люди в усьому світі запалюють свічки пам'яті у вікнах – на знак вшанування жертв Голодомору. За словами пані Наталії, він прагнув, щоб це стало «перегукуванням поколінь», хвилиною світла, яка об'єднує людей і нагадує, що ніхто не є самотнім у своїй пам'яті. Під час заходу виступив також народний художник України Валерій Франчук, член Національної спілки художників України. Він поділився своїм творчим осмисленням теми історичної пам'яті, а також розповів про особисте – зокрема поділився з присутніми спогадами своєї матері про Голодомор. Його слова та мистецтво стали для учнів прикладом того, як культура може зберігати й передавати національну пам'ять, поєднуючи особистий біль із загальнонаціональною трагедією. Упродовж зустрічі були виступи друзів, однодумців і послідовників Мейса, які продовжують його справу і зберігають пам'ять про нього. Гості наголошували про важливість говорити про українську трагедію, щоб ніколи не допустити її повторення. Вечір пам'яті став для учнів важливим кроком у формуванні історичної свідомості та громадянської позиції. Захід залишив глибокий слід у серцях юних українців, спонукаючи їх цінувати правду, пам'ять і відповідальність перед минулим.

*Наталія Кужентська,
завідувачка бібліотеки*

18-го лютого 2026 року учні 8-Б класу були запрошені на творчу зустріч до Галереї мистецтв Деснянського району на відзначення дня народження видатного дослідника Голодомору Джеймса Мейса. Цей письменник-американець, який одружився з українкою і пройнявся духом українського народу, був одним з перших дослідників теми Голокосту. На зустріч була запрошена дружина Джеймса, розповідь якої була пересипана зворушливими спогадами, рядками з віршів та цитатами Мейса про багатостраждальну історію України.

Поліна Лупіч, учениця 8-Б класу

Цікавим виявився факт, що саме Джеймс запропонував традицію: ставити свічку на згадку про жертви геноциду українського народу, саме цей мужній чоловік відкрив правду про страшні сторінки нашої історії, які довгий час були приховані від громадськості. Під час заходу виступало багато сподвижників та однодумців Джеймса Мейса, які намагаються продовжувати його справу і зберігають пам'ять про нього. Дякуємо організаторам цього патріотичного заходу за можливість долучитися до історичної правди.

Дар'я Самара, учениця 8-Б класу

СІРКА, ШАБЛІ Й НАТХНЕННЯ: ЯК ОДНА ЗУСТРІЧ СТАЛА СПРАВЖНЬОЮ ПРИГОДОЮ

У нашому ліцеї відбулася дуже атмосферна і незвичайна зустріч – до нас завітав сучасний український дитячий письменник Іван Андрусак. І хоча день був не з простих (повітряна тривога, відсутність світла), це зовсім не зіпсувало подію. Навпаки – вона вийшла особливо теплою, живою і щирою. Письменник легко знайшов спільну мову з учнями, розповідав цікаво й без пафосу про свою творчість, про те, як народжуються історії і звід-

ки беруться ідеї для книг. Особливу увагу він приділив своїй новій історично-пригодницькій повісті «Сірка на порох». І тут почалося найцікавіше! Виявляється, у книзі є все, що може захопити: козацькі часи, таємниці виготовлення пороху, загадкова «хімічна промисловість», небезпечні пригоди на болотах, справжні шабельні двобої і навіть своєрідні «дальнобійники» XVII століття. Це не просто історія – це цілий світ, де є дружба і зрада, честь і під-

лість, перші почуття і складні питання про те, хто ти є. Учні слухали з великим інтересом, запитували, сміялися й активно долучалися до розмови. А наприкінці – найприємніше: автографи, фото і, звісно, селфі на пам'ять. Дякуємо пану Івану за яскраву зустріч, яка запам'ятається надовго: бо це було живе спілкування, натхнення і любов до читання.

*Наталія Кужентська,
завідувачка бібліотеки*

МАН простір для формування інтелектуальної еліти

Коли ми говоримо про сучасну освіту, то часто уявляємо класи та підручники. Проте справжня магія пізнання народжується там, де закінчується шкільна програма і починається науковий пошук. Співпраця з Київською МАН перетворює наш ліцей на потужний інтелектуальний фундамент Деснянського району. Результати говорять самі за себе: щорічні призові місця на міських та всеукраїнських етапах. Цього року ми здобули 19 призових місць на районному етапі та 11 – на міському. Наші учні – це люди, які завтра будуть формувати культурний та науковий простір України. І ми маємо честь бути їхніми першими провідниками на цьому шляху. Бути керівником науково-дослідницьких робіт – це

особливий вид інтелектуального партнерства, оскільки специфіка роботи полягає у високому рівні базової підготовки ліцеїстів та їхній відкритості до інновацій. Сам процес підготовки майбутнього науковця нагадує ювелірну роботу. Все починається з ідеї, яка часто народжується з простого запитання. І тут важливо знайти цікаву, актуальну тему, тому наші вихованці досліджують те, що болить і цікавить сьогодні: від мовних кодів у соцмережах до переосмислення класики в часи війни. Як керівник, я бачу свою роль у тому, щоб бути «навігатором» у морі інформації, навчаючи дітей працювати з великими масивами даних та електронними архівами. В епоху, коли штучний інтелект може написати текст за ліче-

ні секунди, важливо зробити ставку на академічну добросовісність та унікальність. Головний принцип – власне «Я» дослідника. Кожна цитата, кожне посилення, кожен висновок у роботах манівців проходять через горнило академічної етики. Це і є формування тієї самої інтелектуальної еліти, для якої репутація та чесне ім'я є найвищою цінністю. Не меншої уваги потребує підготовка і до портерного захисту, і до наукової конференції – це тренінг із лідерства. Вміння тримати удар перед аудиторією та фахово дискутувати з професорами – навичка, яка залишається з учнем на все життя. Наукове дослідження – це не реферат. Це власний голос учня в багатоголосі української науки. Результатом нашої співпраці є не лише призові місця на районних, міських та всеукраїнських етапах МАН. Головне – це зміна мислення. Учень, який провів власне дослідження, вже ніколи не буде пасивним споживачем контенту, він перетворюється на свідомого дослідника-інтелектуала, здатного аргументовано захищати свої погляди та розвивати національну науку.

*Лариса Сівковська,
заступник директора
з навчальної роботи*

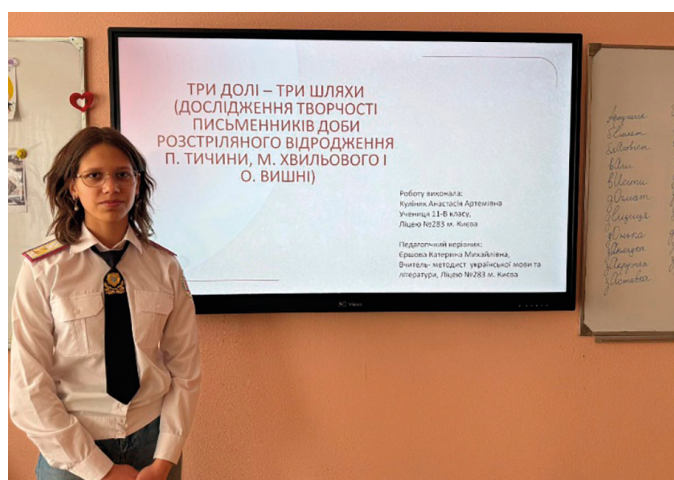

Під час курсу історії України 8 класу мене дуже зацікавила тема Козаччини. Наші власні воїни, лицарі, самураї, які ширили свою славу по всій Європі. Гетьманщина – це також великий біль. Не передати словами вир емоцій, коли вивчаєш цей період та бачиш, як наш короткий ковток свободи поступово придушували, знищували та асимілювали у більший «руській народ». Але найголовніше – Гетьманщина та Запорізька Січ є найпершими проявами української державності після руських князівств. Саме цей період формує подальшу українську ідентичність та саме на нього будуть посилатися майбутні покоління. Тому, коли моя вчителька історії Неділько Олена Сергіївна запропонувала мені написати МАНівську роботу, вибір періоду був очевидний. Із вибором конкретної теми «Конотопська битва 1659 року в історії та пам'яті українців» мені допомогла моя наукова керівник Ольга Ковалевська. Вона допомогла мені на кожному кроці цієї нелегкої роботи, за що я їй безмежно вдячний. Причиною для вибору такої теми стала недостатня обізнаність українського суспільства про Івана Виговського та його гетьманування. Дійсно, на жаль, дуже мало хто знає про Івана Виговського, особливо про його визначну перемогу в битві під Конотопом, яка мала колосальні наслідки для української історії. Тож висвітлення подій того часу та способів увічнення пам'яті про них є надзвичайно важливим для нас, особливо враховуючи, що ворог і тоді, і зараз в нас однаковий. Головна суть дослідження полягала в систематизації зібраних матеріалів про події 1656-1659 рр. в Гетьманщи-

ні. В ході дослідження були знайдені відомості про пам'ятки культури, живопису та літератури, таких як роман Івана-Нечуя Левицького «Іван Виговський», історичний портрет Івана Виговського за авторством художниці Наталії Павлушенко, 58-у ОМПБр ім. Івана Виговського, монету з зображенням самого гетьмана та багато інших способів вшанування подій під Конотопом, як пам'ятники, назви вулиць, меморіальні дошки, тощо. Також планувалося поїхати на місце самої Конотопської битви, з метою зйомки того, як виглядає це легендарне місце зараз. Проте, на жаль, у зв'язку із воєнним станом в країні та відключеннями світла цього зробити не вдалося. Наразі я не повністю впевнений, яку тему візьму для наступної роботи, але скоріш за все період буде або козаччини, або початок 20 століття. В ході роботи я здобув досвід пошуку інформації, роботи з текстом, аналізу, написання великої за обсягом наукової роботи та виступив на науковій конференції.

Денис Гураль, учень 9-В класу

Темою своєї дослідницької роботи я обра-ла «Три долі – три шляхи (Дослідження творчості письменників доби Розстріляного відродження М.Хвильового, П.Тичини та Остапа Вишні)». Дослідження різних аспектів життя письменників стало для мене можливістю глибше занурити ся у світ української літератури та історії. Мене зацікавила ця тема тому, що доба Розстріляного відродження є однією з найтрагічніших в історії української культури. У цей період багато талановитих митців ста-

ли жертвами репресій, а їхня творчість довгий час замовчувалася. Що особливо мене вразило і на що хотіла звернути увагу? Це те, що письменники жили й творили в один історичний період, мали зовсім різні долі. У своїй роботі я дослідила життєвий і творчий шлях трьох відомих письменників ХХ століття – Миколи Хвильового, Павла Тичини та Остапа Вишні. Аналізуючи їхні біографії та літературні твори, я дійшла висновку, що хоча всі вони мали однакові умови проживання та творили в один і той самий час, їхні шляхи склалися по-різному: Хвильовий покінчив життя самогубством, Тичина став рабом партійної системи і Остап

Вишня, переживши 10 років таборів, продовжив писати. Робота на даною темою була для мене важливою, адже я дізналася багато нового про історію України, її митців та справжнє ставлення радянської влади до них. Участь у МАН стала для мене цінним досвідом, оскільки вона допомогла розвинути важливі навички такі, як: критичне мислення, вміння працювати з різними джерелами та формулювати власну позицію. Цей досвід став для мене важливим кроком у пізнанні української культури та її історії.

Анастасія Куліняк, учениця 11-В класу

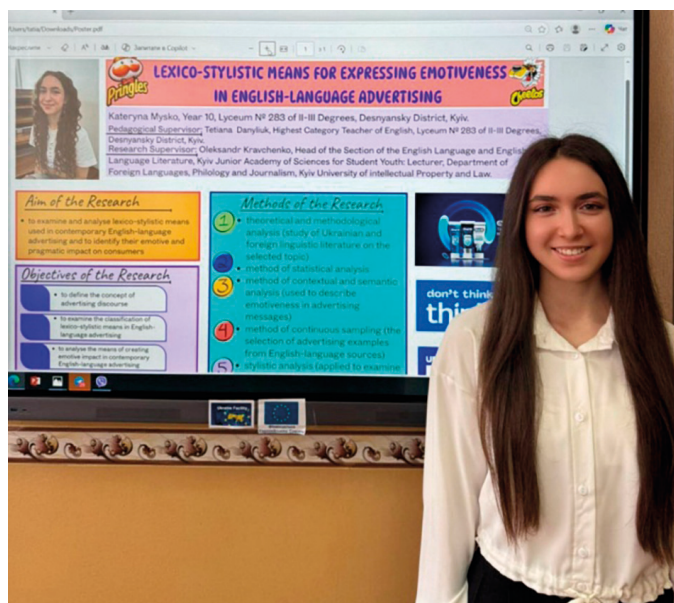
Протягом двох років я працюю над науково-дослідницькими роботами в Київській Малій академії наук. За цей час я написала дві роботи – з української мови та з математики. Робота над ними стала для мене дуже цікавим і важливим досвідом. Вона дала мені можливість глибше дослідити теми, які мене справді зацікавили, навчитися аналізувати інформацію та краще зрозуміти, як створюється наукове дослідження. Моя робота з української мови присвячена темі складного речення в поетичному синтаксисі Володимира Гнатюка на матеріалі збірки «Квітка печалі». Це дослідження стало продовженням моєї минулорічної роботи, у якій я аналізувала складні речення у поетичних творах збірки «Любові промінь золотий». Мене завжди цікавила поетична мова, тому під час аналізу віршів цієї збірки я звернула увагу на те, яку важливу роль відіграють складні речення. Вони

допомагають передати емоції, почуття та переживання ліричного героя. Я зрозуміла, що складні синтаксичні конструкції не просто виконують граматичну функцію, а й допомагають створити глибший зміст поетичного тексту. Працюючи над цією темою, я змогла краще зрозуміти, як за допомогою мови автор передає різні емоції та думки. Моя дослідницька робота з математики має назву «Деякі властивості частково правильних пірамід». Інтерес до цієї теми виник у мене під час вивчення геометрії, коли ми розглядали теорію багатокутників. У своїй роботі я досліджувала властивості таких геометричних фігур, їхні характеристики та особливості побудови. Мене також зацікавило те, що подібні форми використовуються в архітектурі та інженерії. Під час дослідження я сформулювала та довела кілька тверджень про властивості частково правильних пірамід, що допомогло мені глибше зро-

зуміти геометрію. Робота над цими дослідженнями дала мені дуже корисний досвід. Я змогла краще зрозуміти, як проводяться наукові дослідження, навчилася аналізувати матеріал і робити власні висновки. Ці теми виявилися для мене дуже цікавими, тому я планую й надалі розвивати свої дослідження та поглиблювати знання в цих напрямках.

*Анна Дудник,
учениця 10-Б класу*

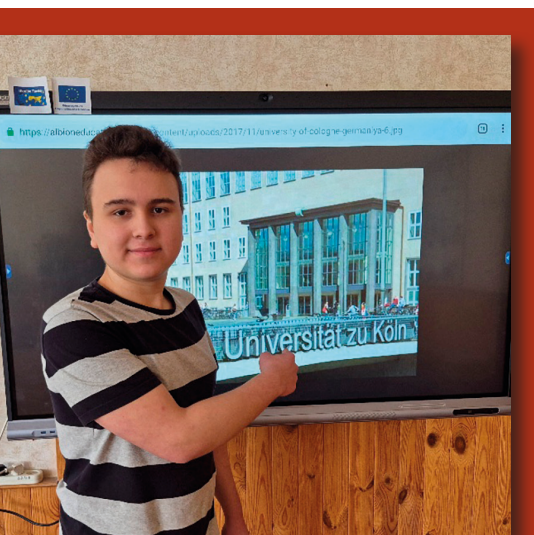
Участь у конкурсі МАН стала для мене надзвичайно цінним і цікавим досвідом. Прагнення глибше зрозуміти рекламний дискурс спонукало мене до дослідження, а саме як рекламні повідомлення за допомогою емотивного впливу можуть впливати на реципієнта інформації. У роботі «Лексико-стилістичні засоби вираження емотивності в англomовній рекламі» було проаналізовано новітні рекламні повідомлення та засоби формування емотивного впливу, що використовуються у рекламі. Крім того, у дослідженні було встановлено частотність вживання цих засобів у сучасній англomовній рекламі. Результати дослідження можуть бути використані у вивченні курсів із стилістики англійської мови, теорії перекладу, а також у розробці занять присвячених вивченню сучасних англomовних рекламних

текстів та їх перекладів. Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі реклами в сучасному інформаційному просторі. Рекламні тексти дедалі частіше використовують різноманітні лінгвістичні елементи для привернення уваги аудиторії та формування позитивного ставлення до товарів і послуг. Саме тому дослідження мовних механізмів емотивного впливу реклами є важливим для розуміння особливостей сучасної комунікації. Особливо мене зацікавило, яку роль відіграють лексико-стилістичні засоби у створенні ефективної англomовної реклами. Під час захисту роботи члени журі ставили різноманітні питання, що стосувалися маніпулятивного ефекту реклами та частотності використання мовних засобів у рекламних текстах. Це допомогло мені краще обґрунтувати результати дослідження та показати його практичне значення. Найціннішим для мене став досвід опрацювання наукових джерел та аналізу сучасних англomовних рекламних повідомлень, що допоміг сформулювати власні висновки й впевнено презентувати свої ідеї. У подальшому цікавим буде дослідити особливості сучасних рекламних стратегій, а також комунікативні прийоми, що формують прагматичний вплив реклами на споживачів. Особливої уваги потребує аналіз лінгвістичних засобів психологічного впливу та переконання у рекламі.

*Катерина Мисько,
учениця 10-Г класу*

Працюючи над дослідницькою роботою «Вживання пасивних конструкцій у німецьких новинах та медіа: функції та стилістика», я хотів зрозуміти, як мовні засоби впливають на подачу інформації в сучасних медіа. Ідея дослідження виникла під час читання німецьких новин: я помітив, що журналісти дуже часто використовують пасивні конструкції. Це викликало цікавість – чому саме пасив так поширений у новинах і як він впливає на сприйняття інформації читачем. Спочатку я опрацював теоретичні джерела з граматики та стилістики німецької мови, щоб

зрозуміти особливості пасиву та його різновиди. Це допомогло систематизувати знання про пасивні конструкції та визначити їхні основні функції. Далі я проаналізував приклади з матеріалів німецьких медіа, зокрема Die Welt, Der Tagesspiegel, Deutschlandfunk та Süddeutsche Zeitung. Аналіз

показав, що пасив часто використовується для створення нейтрального й об'єктивного стилю, коли увага зосереджується не на виконавцеві дії, а на самій події або її результаті. В співпраці з керівником й працюючи над дослідженнями, я здобув досвід роботи з науковими джерелами та аналізу автентичних текстів німецькою мовою. Ця робота допомогла мені краще зрозуміти, як мова формує стиль медіатекстів і впливає на сприйняття інформації. У майбутньому я хотів би й надалі досліджувати медіамову та її роль у сучасному інформаційному просторі.

Іван Некляса, учень 9-А класу

Нещодавно я писала роботу для МАН на тему: «Часопис «Дніпровська Січ» як феномен шкільної преси: її роль у розвитку творчих здібностей та соціальної активності учнів». Я обрала цю тему тому, що вона є для мене цікавою та близькою. Мені захотілося дослідити, як шкільний часопис впливає на життя ліцею та роль учнів у його створенні. Під час роботи я аналізувала матеріали часопису «Дніпровська Січ», його тематику та різножанровість, активність учнів у створенні дописів. Досліджувати це було справді цікаво, адже шкільний часопис не лише інформує про події, а й створює особливу атмосферу в ліцеї. Він об'єднує, дає можливість проявити творчість, висловлювати влас-

ні думки та активніше брати участь у шкільному житті. Цікавим досвідом став для мене захист постера на міському етапі, який відбувався у форматі онлайн-конференції. Мені треба було презентувати свою роботу членам комісії – науковцям і викладачам, що працюють у провідних університетах Києва. Вони відзначили, що тема мого дослідження надзвичайно цікава та актуальна для нашого часу, внесли деякі рекомендації щодо подальшої роботи. Це був для мене цінний досвід: я навчилася аналізувати інформацію, формулювати висновки та впевнено презентувати результати дослідження. Також зрозуміла, що шкільний часопис може відігравати важливу роль у розвитку творчості

та активності учнівського суспільства. Крок до науки починається з першої роботи: пишіть, досліджуйте і відкривайте нові можливості!

*Катерина Шовкопляс,
учениця 10-В класу*

НА ДОПОМОГУ ЛЮДСТВУ

15 березня 2026 року я взяла участь у II етапі національного відбору міжнародного конкурсу проєктів ISEF (International Science and Engineering Fair). Захід відбувався у форматі наукової виставки, під час якої всі учасники перебували в одній локації біля власних постерів. Конкурс охоплював 22 наукові категорії, зокрема клітинну та молекулярну біологію, хімію, науки про Землю та навколишнє середовище, енергетику, інженерні технології, матеріалознавство, математику, фізику та астрономію, системне програмне забезпечення. Від міста Києва в категорії «Математика» я представила роботу «Застосування кластерного аналізу для первинної діагностики деменції». Моя робота присвячена проблемі захворюваності на деменцію – неврологічне захворювання, при якому загибель клітин мозку призводить до втрати пам'яті та зниження когнітивних функцій. Згідно з даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), сьогодні у світі близько 55 мільйонів людей страждають на деменцію, і прогнозується, що до 2050 року ця кількість потроїться. В Україні у 2024 році нараховувалося близько 500 000 хворих, а прогнозований рівень недостатньої діагностики цього синдрому становить 94%. Стрес і неможливість своєчасної діагностики, що виникають внаслідок війни, непрогнозовано збільшують кількість хворих, тому розвиток доступних методів діагностики деменції є вкрай актуальним. У своїй роботі я запропонувала застосування методів кластеризації для первинної діагностики деменції з вико-

ристанням лише демографічних змінних і результатів когнітивних тестів. Розбиття пацієнтів на три кластери дає змогу виокремити групу людей із високим ризиком деменції, для яких у подальшому доцільно проводити додаткові, більш дорогі обстеження, зокрема з використанням МРТ. З метою перевірки достовірності отриманих результатів я дослідила різні моделі та методи кластеризації з урахуванням різних метрик і типів зв'язків. Було застосовано ієрархічну кластеризацію та метод k-means. Для візуалізації результатів я використала мову програмування R. Оптимальну кількість кластерів я знайшла за допомогою побудови дендрограм і методу ліктя. З урахуванням категоріальної змінної – показника деменції – шляхом чисельного експерименту було знайдено метрику та метод зв'язку, які найточніше моделюють розбиття масиву даних на три кластери. Побудова теплових карт дала змогу зробити висновок щодо можливості зменшення кількості необхідних когнітивних тестів, що, у свою чергу, знижує вартість діагностики. За підсумками конкурсу я посіла третє місце. З цією ж роботою я також здобула перше місце на II міському етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів – членів МАН. У цьому навчальному році, представляючи Україну в категорії «Математика», я отримала гран-прі та золоту медаль на конкурсі наукових проєктів IRCYS (International Research Competition for Young Scientists), а також бронзову медаль на олімпіаді WISPO (World Innovative Science Project Olympiad) в Індонезії. Нині я й надалі підтримую зв'язок з учасниками міжнародних конкурсів, а здобутий під час участі досвід і незабутні враження стали для мене важливим стимулом до подальшого наукового розвитку. Висловлюю щирю вдячність своєму науковому керівнику – Єфімовій Тетяні Леонідівні, учителю Ліцею № 283, за професійну підтримку, цінні поради та допомогу в роботі над дослідженням.

Марія Єлизавета Рудик, учениця 11-Б класу

СИЛА, ЩО НАС ОБ'ЄДНУЄ

У козацькому ліцеї патріотичне виховання, вшанування захисників і захисниць, військовослужбовців, популяризація національних цінностей серед учнів не залежить від особливих днів календаря. Це постійна просвітницька робота. Зокрема, на одному з виховних заходів «Сила, що нас об'єднує» (за учас-

тю 6-Б, 9-В, 9-Г класів), роль ЗСУ у боротьбі за незалежність нашої держави, подвиги сучасних воїнів були розкриті у тематичних презентаціях, патріотичних віршах, вокально-хореографічних композиціях. Українські захисники є прикладом відваги та самопожертви, а підтримка армії – наш спільний обов'язок.

Символічним моментом заходу став спільний виступ і молодших, і старших школярів. Не має значення скільки тобі років, ти українець і маєш розуміти наскільки важливо бути патріотом рідного краю. Душевна атмосфера, підготовлені яскраві номери, згуртованість і виступаючих, і глядачів зробили цей звичайний буденний день особливим. Наші учні ще раз довели, що творчість, любов до України та повага до її захисників і захисниць – у серці кожного з них.

*Наталія Жукова,
класний керівник 6-Б класу*

Виховний захід, присвячений захисникам та захисницям України, став для мене дуже чуттєвим, патріотичним. Я виконала пісню «Ukrainian girl» від щирого серця, тому що хотіла показати цим номером незламність, силу та нездоланність України, а ще подякувати нашим героям за їхню мужність та відвагу, за захист Батьківщини. Я пишаюся тим, що я українка!

Дар'я Комаренко, учениця 6-Б класу

Я мав честь разом зі своїм 6-Б класом взяти участь у танцювальній композиції. Наш виступ – це бажання висловити вдячність і підтримку українським воїнам, які боронять нашу державу. Для нас дуже важливо не стояти осторонь. ЗСУ – це наш прихисток, оборона і надія на мир!

*Нікіта Красновський,
учень 6-Б класу*

Враження від заходу неймовірні, і не тільки тому, що в ньому активну участь брала моя донька. Дійство було дуже зворушливим. Завдяки захисникам наші діти мають можливість навчатися і жити. Виступи учнів були дуже емоційні, вони справили сильне враження і на глядачів, серед яких були і члени родин військових. Як мама, я ціную такі заходи, адже вони сприяють вихованню патріотизму та любові до України. Щиро дякую педагогам і ліцеїстам за якісну організацію та теплу атмосферу.

*Ольга Комаренко,
мама учениці 6-Б класу Дар'ї Комаренко*

Упатріотичному заході «Сила, що нас об'єднує» 6-Б підготував художню програму, в яку ввійшли і танець класу, і пісні від дівчат, і вірші хлопців. А я виконувала номер з гімнастичною стрічкою під акомпанемент дев'ятикласника, який грав на гітарі та співав відомий шлягер «Я не втомився...». Так ми висловили підтримку та вдячність українським воїнам за

їхню мужність і самопожертву. Атмосфера заходу сприяла злету патріотизму та гордості за свою державу. Виступ нашого класу нікого не залишив байдужим. Дуже важливо підтримувати та шанувати захисників України. Це сила, що нас об'єднує.

Олександра Лімбах, 6-Б класу

Жінка – серце України

Унашому ліцеї відбувся змістовний і зворушливий виховний захід «Жінка – серце України», присвячений Дню української жінки, в якому взяли участь учні 8-А і 8-Д класів на чолі з класними керівниками Латанюк О.М. і Персіковою І.М. Подія стала чудовою нагодою привернути увагу до важливої

ролі жінки в житті суспільства, її внеску в історію, культуру та сучасність України. Програма заходу була побудована як емоційна й пізнавальна розповідь про українську жінку – сильну, мудру та незламну. У виступах учнів розкрито багатогранний образ жінки як берегині родини, натхненниці та активної творчині іс-

торії. Особливу увагу приділено видатним українкам, серед яких княгиня Ольга, Анна Ярославна, Олена Пчілка, Леся Українка, Соломія Крушельницька, Марія Примаченко, Олена Теліга, Ліна Костенко, Квітка Цісик, Ада Роговцева та інші. Окрасою заходу стали поетичні виступи учнів. Прозвучав відомий вірш Лесі Українки «Contra spem spero!» («Без надії сподіваюсь!»), який є символом сили духу та незламної віри. Також було представлено поезію Ольги Сапріянчук-Маротчак «Найкраща в світі жінка-українка», що підкреслила красу, мудрість і внутрішню красу української жінки. Важливою частиною свята став тематичний

блок, присвячений ролі жінки в умовах війни. Через щирі виступи учнів продемонстровано мужність, витримку й незламність українських жінок сьогодні. Хвилина мовчання об'єднала всіх присутніх у вшануванні пам'яті загиблих. Окрім того, учні взяли активну участь в інтерактивній частині заходу, долучившись до челенджу «Лист українській жінці», створивши символічну «Стіну вдячності». Напередодні свята учні підготували щемні листи-подяки, адресовані найріднішим і найдорожчим людям – мамам, бабусям, сестрам,

учителькам, а також жінкам-військовим, медикам і волонтеркам. Творчі номери – музичні та танцювальні виступи, пісні – зробили подію емоційно насиченою і яскравою. Проведений виховний захід, присвячений Дню української жінки, залишив глибокий слід у серцях учасників і глядачів, сприяв формуванню поваги, вдячності українським жінкам, а також розвитку національної свідомості молоді.

Ольга Латанюк, класний керівник 8-А класу

ДВА ПОКОЛІННЯ – ОДНА МЕТА

праця. Брат Ілля всього на декілька років старший за мене. Він мав би будувати кар'єру чи подорожувати. Але мої рідні пішли воювати з перших днів війни і оберігають мій сон в бліндажі. Наш ранок з мамою тепер починається не з будильника, а з короткого повідомлення у месенджері: два плюси. Це символи, що вміщують у себе весь місткіший за словники зміст: «Ми живі. Ми стоїмо». Для нас ці два знаки – найважливіший іспит на витривалість. Бути сином і братом воїнів – це велика гордість і водночас величезний тягар відповідальності. Поки вони тримають автомати, я наполегливо оволодіваю знаннями. Мій обов'язок перед ними – не просто вивчити параграф чи скласти НМТ. Мій обов'язок – бути гідною людиною. У ліцеї я намагаюся бути як всі. Працюю на уроках, відповідаю, жартую з однокласниками. Але є моменти, коли ловлю себе на думці, що просто не чую, про що говорить учитель. Бо в голові зовсім інше: «А де зараз тато?», «Чи все добре у брата?». Іноді мені здається, що я подорослішав занадто швидко. Ті речі, які раніше здавали-

Я навчаюся в 11 класі, і, здається, моє життя мало б бути зовсім іншим – підготовка до іспитів, думки про майбутнє, вибір професії. Але вже давно всі ці речі відчуються як щось другорядне, тому що кожного дня я думаю про одне й те саме : про війну і про тих, хто для мене є найріднішими людьми. Мій батько Олег Сергійович – це моя опора, який навчив мене, що патріотизм – це не гучні гасла, а щоденна важка

ся проблемами, зараз взагалі нічого не значать. Я почав більше цінувати прості моменти – розмову по телефону, коротке «привіт», навіть тишу, коли знаєш, що з ними все добре. Я не знаю, яким буде моє життя далі. Але я точно знаю одне – ця війна змінила мене. Вона навчила мене цінувати життя, людей поруч і кожен новий день. Я вчуся бути

опорою для мами, бути свідомим громадянином, який знає цінну кожної хвилини тиші в нашому місті. Ми, одинадцятикласники, подорослішали занадто рано, але цілком знаємо, за яку країну боремося. Ми не маємо права на слабкість, бо за нашими спинами стоять ті, хто віддає за нас життя. Україна – це не просто територія на карті. Це серце мого батька, це

відвага мого брата, це моя віра в те, що ми обов'язково переможемо. Бо правда завжди на боці тих, хто захищає свій дім! Я мрію про той день, коли двері нашого дому відчиняться, і я почую кроки двох найрідніших людей – і ми всі знову разом будемо вдома. Слава Україні! Героям Слава!

Гліб Хміль, учень 11-Б класу

ДІТИ ВІЛЬНОЇ ТА НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Класний керівник Гриненко Наталія Валеріївна та вчитель трудового навчання Швед Микола Володимирович разом з учнями 5-В класу провели виховну годину «4 роки боротьби. 4 роки незламності!» та майстер-клас по виготовленню ляльки мотанки в патріотичному стилі. «Сьогодні ми згадуємо дату, яка змінила життя кожного з нас. Вже чотири роки триває велика війна за нашу свободу. Ці чотири роки навчили нас речей, про які раніше ми читали тільки у підручниках з історії: що таке справжня мужність, як важливо допомагати один одному і як сильно ми любимо свою Україну. Ми навчилися вчитися в укритті, радіти світлу в оселях і цінувати кожну хвилину з рідними. Але стійкість у наших серцях. Ми незламні, бо любимо свою землю. Україна – наш дім. Ми дякуємо нашим захисникам і захисницям. Завдяки їхній силі ми можемо сьогодні ходити до школи, мріяти та будувати плани на майбутнє. Навіть у найтемніші часи ми не втрачаємо надію, бо знаємо: ми – діти вільної та незламної країни.

Нехай цей день для нас нагадуватиме про те, що єдність – це наша головна суперсила. Ми продовжуємо вчитися, зростати та вірити в нашу перемогу. «Лялька-мотанка – це один із найдавніших сакральних оберегів українського народу, що поєднує в собі символіку родючості, захисту та зв'язку з предками. Її головна роль – бути Берегинєю, яка охороняє господаря та його дім від зла, хвороб і негативної енергії.» Учні 5-В класу власноруч створили ляльки – мотанки. Для них це була цікава, кропітка, пізнавальна робота. Кожен зробив свій оберіг, сповнений позитивної енергії, любові та тепла. Нехай цей маленький витвір мистецтва оберігає від зла, захищає від неприємностей та бід, які приніс на нашу землю ворог. Світло завжди перемагає темряву. Перемога близько! Україна вистоїть! Віримо в мирне майбутнє України. Ми хочемо мирне небо. Ми – діти вільної країни. Слава Україні! Слава і низький уклін нашим незламним воїнам!

Пресцентр 5-В класу

ШЛЯХАМИ ПАТРІОТІВ

Екскурсія «Шляхами патріотів» привела учнів 8-Г класу до Музею Великої Вітчизняної війни. Його експозиції вражають масштабністю та різноманіттям експонатів: від особистих речей фронтовиків до військової техніки просто неба. Не бракувало й більш абстрактних і мистецьких – стіна з уламками розбитих дзеркал, на яких відвідувачі залишають записи про історії своїх родичів чи знайомих під час війни, чи відеоробота української мисткині Поліни Кузнецової «Чорнозем», у центрі якої – земля як символ пам'яті, матерія, що зберігає спогади про минуле. Екскурсивод особливо наголосила на подвигу українців у визволенні Європи від нацизму, на мужності і жертвовності тих, хто виборював мирне життя. Завершенням нашої подо-

рожі стало відвідування Дерева бажань на набережній Дніпра, де кожен пов'язав жовто-блакитну стрічку з побажаннями швидшої перемоги, добра та процвітання України. Екскур-

сія «Шляхами патріотів» стала змістовною подією, що поєднала сторичну пам'ять та глибоку повагу до минулого. Вона допомогла нам краще зрозуміти, якою ціною виборювалася свобода, і чому так важливо цінувати її сьогодні. Вона спонукає нас, юних, пам'ятати історію та шанувати подвиг тих, хто боронив рідну землю.

*Соломія Манжелій,
учениця 8-Г класу*

Що таке щастя?

Щастя... що це означає?
Що людина відчуває?
Може, радість чи визнання,
А, можливо, це єднання?
Коли всі живі, здорові,
У сім'ї живуть в любові.
Світ здається світлим, щирим,
Без війни – спокійним, мирним.
А для мене щастя в тому,
Щоб батьки були здорові,
Щоб сестра всміхалась щиро,
Тоді буду я щаслива.

Дар'я Комаренко, учениця 6-Б класу

STEM-ВЕСНА 2026:

ВІД ФРУКТОВИХ БАТАРЕЙОК ДО КОСМІЧНИХ ВІДКРИТТІВ

Сучасна освіта дедалі більше відходить від пасивного засвоєння знань і впевнено рухається у напрямку практики, дослідження та творчості. Яскравим прикладом цього стала STEM-весна 2026, яка об'єднала ліцеїстів у захопливій подорожі світом науки, інженерії та винахідництва. Першими до досліджень долучилися учні 7-х класів, які створювали моделі сегнерових коліс і картезіанського водозаза, знайомлячись із законами механіки та гідростатики. Ці роботи стали наочним прикладом того, як фізичні явища працюють у реальному житті. Найяскравішим етапом STEM-весни став проєкт учнів паралелі 8-х класів «Fruit & Veggie Power». Саме він викликав найбільше захоплення та дослідницький інтерес. Учні перетворили звичайні лимони, апельсини, грейпфрути, лайми, яблука та картоплю на справжні джерела електроенергії. Використовуючи електроди та прості матеріали, вони створювали «фруктові батарейки», вимірювали напругу та порівнювали ефективність різних продуктів. Особливу увагу привернуло питання, чому кислі фрукти дають сильніший струм. Так школярі на практиці дослідили роль електролітів і хімічних реакцій у виникненні електричного струму. Атмосфера роботи була наповнена експеримента-

ми: учні з'єднували елементи в електричне коло, намагалися запалити світлодіоди та створювали мініелектричні системи. Саме цей проєкт став прикладом того, як проста ідея може перерости у справжнє наукове відкриття для учнів. Дев'ятикласники працювали над темою альтернативної енергетики, створюючи моделі «розумних» енергоефективних будинків із використанням сонячних панелей. Вони демонстрували розуміння сучасних екологічних викликів і способів їх вирішення. А ще досліджували космічну еволюцію людства – від програми Apollo program до сучасної Artemis program. Результатом стали креативні постери, що поєднали історію космонавтики та бачення майбутнього освоєння космосу. За всіма проєктами стоять наполегливість, командна робота та вміння мислити творчо. Учні вчилися працювати разом, презентувати ідеї та знаходити рішення, а це – ключові навички сучасної освіти. STEM-весна 2026 довела: фізика – це не лише формули, а жива наука, яка починається з простого експерименту. І нехай перші відкриття ще маленькі – саме з них починається великий шлях до зірок.

Любов Піхотник, вчителька фізики

STEM-ВЕСНА 2026

STEM-ВЕСНА 2026

ХІМІЯ, ЯКА ДИВУЄ

Чи може хімія бути захопливою, яскравою та навіть трішки чарівною? Відповідь однозначна – так! Це довели заходи з хімії, які перетворили звичайні навчальні дні на справжнє свято науки, творчості та натхнення. Протягом тематичного тижня учні поринули у дивовижний світ експериментів, відкриттів і несподіваних результатів. Кабінети наповнилися атмосферою зацікавлення та широкого подиву. Тут не просто вивчали формули – тут їх «оживляли», перетворюючи суху теорію на яскраву практику. Особливе враження справили креативні проекти учнів. Юні дослідники не лише проводили експерименти, а й знімали власні пізнавальні відеофільми, у яких пояснювали хімічні явища доступно й цікаво. Дехто навіть спробував себе у ролі авторів – створювали музику та писали пісні про хімічні елементи й реакції, поєднуючи науку з мистецтвом. Справжнім відкриттям стали створені учнями сторінки у соціальних мережах, де «оживали» хімічні елементи. У форматі сучасних інстаграм-акаунтів вони розповідали про свої властивості, «характер» і застосування, що викликало щиру зацікавленість та посмішки. Не менш захопливими були й практичні завдання. Учні розробляли проекти власної домівки, обґрунтовуючи вибір матеріалів із точки зору хімії:

безпе́чність, екологі́чність, довго́вічність. Таким чином теоретичні знання набували реального, життєвого значення. Важливим етапом стали і перші кроки до аналітичної хімії – учасники вчилися досліджувати склад речовин, проводити найпростіші аналізи та робити обґрунтовані висновки. Це дозволило відчувати себе справжніми науковцями та зрозуміти, як хімія працює у повсякденному житті. Звичайно, яскраві досліди, вікторини та інтелектуальні змагання додали заходам динаміки, емоцій і духу командної гри. Кожен мав змогу проявити себе, відчувати радість відкриття та підтримку однодумців. Ці заходи стали не просто частиною навчального процесу, а справжнім джерелом натхнення. Вони ще раз довели: хімія – це не лише про формули, а про творчість, дослідження і майбутнє. Саме такі події відкривають нові горизонти, надихають на навчання та, можливо, стають першим кроком до великих наукових відкриттів.

Вікторія Шубіна, вчителька хімії

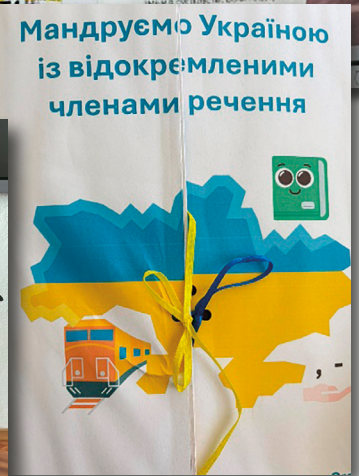

STEM-ОСВІТА

НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

На уроках української мови та літератури учитель Литвинюк Л.О. активно впроваджує елементи STEM-освіти, щоб зробити уроки більш сучасними, цікавими й практично спрямованими. Такий підхід допомагає учням не лише засвоювати матеріал, а й розвивати критичне мислення, творчість і цифрові навички. мініпроекти за вивченими творами: створювали презентації, ілюстрації, буктрейлери, короткі відео. Вони досліджували образи персонажів, відтворювали події творів, добирали цікаві факти про авторів. Театральні уроки є важливим засобом глибшого засвоєння літературних творів. Перевтілюючись у головних героїв, учні не просто читають текст, а проживають його, краще розуміють характери персонажів, їхні вчинки та внутрішній світ.

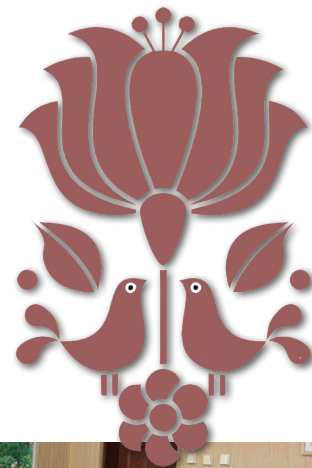
STEAM-урок з української мови та літератури є потужним інструментом для підвищення інтересу учнів до вивчення мови й літератури. Так, наші 5-класники разом з Денисенко Л.В. підготували лепбуки про життя і творчість Тараса Шевченка. Проектна робота у 9-х класах за творами Оксани Забужко на уроці позакласного читання (вч. Демчик С.М.) допомогла ліцеїстам відкрити захопливий світ сучасної української літератури. Залучення учнів до інсценізації під час вивчення художніх творів спонукає їх аналізувати образи героїв, давати оцінку дійовим особам, відкривати нове в собі і навколишньому світі. Так, на уроках зарубіжної літератури (вч. Латанюк О.М.) у 9-х класах учні представляли уривок п'єси «Пігмаліон» Б. Шоу. Такі форми роботи допомагають стимулювати творчість учнів та розвивати їхні аналітичні й дослідницькі компетентності, краще розуміти взаємозв'язок мистецтва і сучасного суспільства.

УРОКИ З ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

У рамках марафону творчих ідей «STEM весна-2026» захопили та пізнавально пройшли уроки в ліцеї з образотворчого мистецтва за темою «Натюрморт у техніці пуантилізму, фізика кольору, світла й тіні», які підготувала Дробишевська Світлана Миколаївна. Учні ознайомилися із технікою пуантилізму. Пуантилізм – стиль письма живопису, який використовує чисті, незмішані на палітрі фарби, що наносять маленькими мазками прямокутної або круглої форми. Юні ліцеїсти вчилися розрізняти звучання натюрморту в залежності від техніки виконання, виражали своє естетичне бачення навколишнього світу, його різноманіття, розвивали творчі здібностей заходами художньої виразності мистецтва. Такі уроки вкотре доводять, що використання STEM-технологій сприяють розвитку творчості, критичного мислення та підвищують інтерес і мотивацію учнів до навчання.

Пресцент

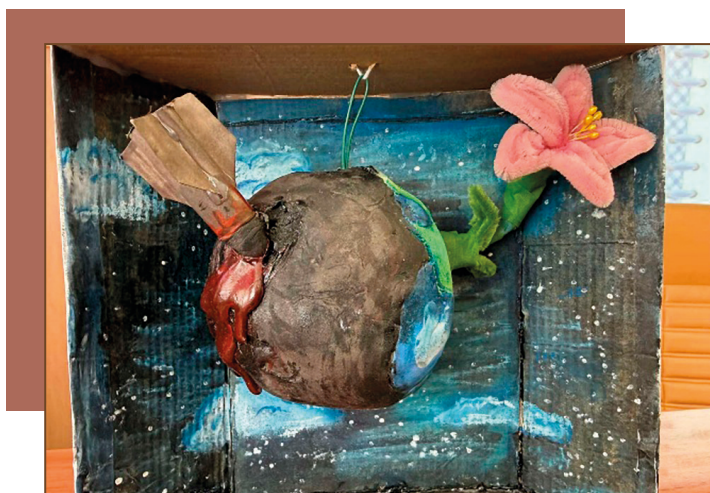
КРІЗЬ ПОПІЛ – ДО ЖИТТЯ

Земля... Третя планета Сонячної системи. Єдина планета з відомим життям. Її ще називають «блакитною планетою» (через велику кількість води), «світом» (як місце проживання людства) або «живою планетою». Це наш дім, який подарував нам воду, повітря, ліси, озера, моря та океани. Тут ми можемо безтурботно існувати, бо є все необхідне для нашого життя... Але природа потерпає від постійного втручання людини. Вирубуються ліси, забруднюється повітря, надмірно використовуються природні ресурси... 22 квітня щороку відзначають День Землі. Це міжнародне свято, мета якого – нагадати людству про важливість збереження природи, дбайливого ставлення до навколишнього середовища та відповідальність за майбутнє нашої планети. У цей день у багатьох країнах проходять екологічні акції, висаджують дерева, прибирають території, говорять про проблеми довкілля... Сьогодні, на жаль, великий вплив на природу має війна... Військові дії руйнують не лише міста й села – вони руйнують екосистему. Вибухи забруднюють повітря, ґрунти та водойми. Пожежі, спричинені обстрілами, знищують ліси, степи. Через війну гинуть не лише люди, а й тисячі представників флори та фауни. Сьо-

годні одним із найбільш уразливих ресурсів, які потерпають від воєнних дій, є повітря, вода та ґрунт. Під час бойових дій в атмосферу потрапляє величезна кількість шкідливих речовин, які негативно впливають на здоров'я людей, тварин, а також стан довкілля. Саме тому учні 7-А, 7-Б, 7-Г класів (кл. керівники Демиденко В.Д., Єршова К.М., Большакова Н.В.) об'єктом дослідження науково-практичної конференції «Українська природа зранена, але незламна» обрали вплив війни на природу України. У ході підготовки до заходу було проведено ряд експериментів, які демонструють руйнівні наслідки військових дій. Юні дослідники довели, що шкідливі речовини від вибухів ракет, снарядів, мін спричиняють викиди токсичних газів, важких металів, продуктів горіння та пилу. Під час бойових дій водойми, річки, озера та підземні джерела зазнають серйозного забруднення й руйнування. Особливо небезпечними є пожежі, коли горять ліси, нафтобази, склади з хімічними речовинами або промислові підприємства. У повітря виділяються тисячі тон шкідливих речовин. Особливо небезпечним є руйнування гідротехнічних споруд. Такі події можуть спричинити затоплення великих територій, загибель тварин і рослин, а також

зміну екосистеми. Вода стає непридатною для життя і використання. Це все руйнує екосистему України. І через це природна здатність Землі до відновлення значно зменшується. Це все може призвести до екологічної катастрофи. Для України ця проблема є зараз актуальною. Через війну наша країна зазнала значних екологічних втрат: пошкоджені або знищені заповідники, ліси, річки, сільськогосподарські землі. STEM-освіта стала важливою складовою підготовки учнів до конференції, адже поєднує науку, технології, інженерію та математику в практичній діяльності. Саме завдяки STEM-підходу учні не лише вивчали теоретичні аспекти екологічних проблем, а й моделювали реальні ситуації та досліджували

помагає виховати покоління, яке здатне не лише усвідомлювати проблеми довкілля, а й знаходити реальні шляхи їх вирішення. Цією науково-практичною конференцією ліцеїсти довели, що війна має жахливий вплив не тільки на життя людей, а й на всю екосистему. Природа не має голосу, щоб сказати, що їй боляче. Вона не може просити про допомогу. Але вона відчуває кожен вибух, кожен пожежу, кожне забруднення. Війна

їх наслідки. Під час експериментів вони застосовували знання з хімії, фізики та біології, аналізували результати та робили обґрунтовані висновки. Такий формат роботи формує критичне мислення, вміння працювати в команді та приймати рішення на основі даних. STEM-освіта до-

залишає сліди не тільки в історії, а й у природі. Забруднені водойми, знищені ліси та тваринний світ – усе це потребує відновлення. І цей процес буде довгим. Але важливо пам'ятати: природа має здатність відроджуватися. І саме від людей залежить, наскільки швидко це станеться. Кожен із нас може зробити свій внесок: берегти довкілля, не бути байдужими, цінувати те, що маємо. Бо любов до своєї країни – це не лише про людей і міста. Це ще й про землю, ліси, ріки – усе те, що робить Україну живою.

Благодійний ярмарок на підтримку ЗСУ:

ЄДНІСТЬ, ЩО НАБЛИЖАЄ

Напередодні світлого свята Великодня у козацькому ліцеї відбувся благодійний ярмарок, який об'єднав учнів, батьків, педагогів та усіх небайдужих жителів заради спільної мети – підтримки Збройних Сил України.

Захід став справжнім осередком тепла, добра та щирості. На святково оформлених столах були представлені різноманітні великодні смаколики: домашня випічка, паски, печиво, крафтові солодощі, а також вироби ручної роботи – прикраси, сувеніри, великодній декор. Кожен міг знайти щось до душі та водночас зробити добру справу. Особливо зворушливою була атмосфера заходу: дитячі усмішки, щирі розмови, слова підтримки нашим захисникам. Усі виручені кошти спрямовано на потреби українських військових, які щодня боронять нашу державу та дають нам можливість жити, навчатися і працювати. Зокрема, 5 великих зарядних станцій вартістю 275 тисяч поїдуть до військо-

вої частини Т0710. Понад 30 тисяч виділено на волонтерську допомогу важкопораненим захисникам, яких повертають до життя героїчні дії наших медиків у шпиталях Києва. Такі ініціативи вкотре доводять: сила українців – у єдності. Навіть невеликий внесок кожного стає частиною великої справи. Благодійний ярмарок – це не лише допомога, а й прояв вдячності, поваги та віри у Перемогу. Щиро дякуємо всім, хто долучився до організації та проведення благодійної акції, хто готував, майстрував, купував і підтримував. Разом – ми сила, разом – до Перемоги!

Пресцентр

305000 грн зібрано учнями, батьками, педагогами на благодійному ярмарку для воїнів Збройних Сил України

Голова Деснянської РДА в м. Києві Максим БАХМАТОВ особисто прибув до ліцею, щоб подякувати учням, батькам, освітянській громаді за придбані зарядні станції, а воїнам військової частини Т0 710 – за мужність і відвагу.

СЦЕНА

УСПІХУ

Упродовж минулого року Школа акторського та дикторського мистецтва «Диваки», яка працює в ліцеї, стала справжнім осередком творчості, натхнення та розвитку для багатьох дітей.

Упродовж минулого року Школа акторського та дикторського мистецтва «Диваки», яка працює в ліцеї, стала справжнім осередком творчості, натхнення та розвитку для багатьох дітей. Саме завдяки їхній наполегливості й старанній праці нам вдалося здобути низку значних перемог у фестивальному житті країни. Однією з головних подій літа 2025 року став фестиваль «Чудасія» у місті Луцьку, який уперше відбувався у Волинському академічному обласному театрі ляльок як триденний театральний захід для дітей та молоді з усієї України. Через велику кількість заявок організатори відібрали 22 найкращі колективи, що дало змогу представити широкий спектр юнацького театру. Там «Диваки» презентували дві вистави: «Тіні забутих предків» (за М. Коцюбинським) та виставу Валдіса Павловскіса «Лисеня Хитрун», які глядачі сприйняли з великим захопленням. На цьому фестивалі ми здобули дві нагороди – «Краща хореографія» та «Краща вистава для наймолодших». Діти поверталися

до Києва сповнені позитивних вражень. Восени, вже на іншій театральній локації у Вінниці, виставу «Лисеня Хитрун» було відзначено як «Кращу дитячу виставу». У грудні студійці відвідали Львів, де презентували дві постановки: «Ніч перед Різдвом» (I місце), а «Різдвяна рукавичка» здобула Гран-прі. Цьогорічна весна виявилася для наших артистів дуже успішною. На початку квітня на всеукраїнському фестивалі «Мистецтво слова», що проходив у стінах Київської національної музичної академії, наші діти вразили всіх літературно-музичною композицією за твором Миколи Дмитренка «Дерево» і здобули Гран-прі. А зовсім нещодавно «Диваки» повернулися з найвищою нагородою з фестивалю «ThefestThebest», що проходив у Вінниці з 18 по 20 квітня. Найкращою комедійною виставою фестивалю стала «Смакота для kota» (автор – Анна Кожина), а Гран-прі в дитячій категорії здобула вистава «Королівство котів» (автор – Надія Дзига). Ми пишаємося нашими вихованцями. Ці фестивалі стали не

лише сценою для виступів, а й великою школою життя для кожного учня, який долучився до постановок. Навіть у складні часи наша студія демонструє, що мистецтво здатне надихати й єднати серця. Діти повернулися додому не лише з нагородами, а й із новими друзями, знаннями та силами для подальшої творчості. І всі ці здобутки – це результат їхньої наполегливої праці, терпіння й любові до театру.

*Анна Кожина,
керівник гуртка*

Свято голосу, натхнення і таланту

У виховному просторі ліцею відбулась довгоочікувана подія-звітний концерт вокальної студії «Дивограй», який став справжнім святом музики, емоцій та творчості.

Концертна програма вражала різноманітністю: від ніжних ліричних композицій до патріотичних сучасних пісень про воєнні виклики, про любов і підтримку нашим захисникам, яким завдячуємо проведенню таких цікавих, неповторних заходів за участю талановитих, обдарованих юних українців. Вокалісти продемонстрували не лише гарні голоси, а й сценічну культуру, атристізм та впевненість у собі. На яскраві хіти у виконанні ансамблю перетворилися пісні: «Танець мрії», «Місто весни», «Восьмим кольором», «Люди, як кораблі», «Земле моя», «Мотанка» та «Запали». Крилатими спонукальними музичними слоганами стали фрази «Розправ свої крила», «Лети як птах», «Це легко на диво», «Світи-світло там, де ти», «Світи – світлом будеш ти». Атмосфера в залі була надзвичайно теплою й піднесеною, відчувалось, що сцена козацького ліцею є місцем, де народжується справжнє мистецтво. Особливу подяку заслуговує керівник вокальної студії, учителька музичного мистецтва Персікова

Інна Миколаївна, яка вклала у своїх виконавців любов до української пісні та прагнення до розвитку. Саме завдяки її натхненній праці учні змогли розкрити свої не просто вокальні дані, а й свої таланти, обдарованість. Так тримати! До нових успіхів.

*Марія Швед,
заступник директора*

Естрадно-духовий оркестр

«ВІЗЕРУНКИ» –

це гармонія таланту і наполегливої праці

У козацькому ліцеї є осередки, де народжується творчість, формується характер і розкриваються таланти. Один із них естрадно-духовий оркестр «Візерунки». Це гордість нашого навчального закладу, місце, де музика об'єднує дітей, вчить працювати в команді та дарує натхнення. Шкільний оркестр – це не лише про ноти та інструменти. Це про щоденну працю, дисципліну та взаємну підтримку. Юні музиканти вчаться слухати один одного, відчувати ритм колективу та відповідати за спільний результат. Саме тут кожна дитина є частиною чогось великого і важливого. Особливо варто відзначити репертуар оркестру, який постійно розширюється від класичних творів до сучасних композицій. Кожен виступ демонструє високий рівень підготовки учнів. Завдяки цьому діти вдосконалюють свої музичні здібності, розширюють кругозір. Важливу роль у розвитку оркестру «Візерунки» відіграють керівники Олександр Пилипович Куліш та Володимир Петрович Базілов. Це наставники, які не лише навчають, а й надихають. Саме завдяки їх підтримці та вірі в дітей, учасники оркестру досягають нових висот, долають труднощі та впевнено крокують до успіху. Колектив постійно брав і бере участь у районних, міських, всеукраїнських та міжнародних конкурсах, фестивалях, святкових заходах. Ось окремі із них:

1. «Візерунки» чотириразовий переможець районного конкурсу «Таланти твої, Деснянщино!»

2. Триразовий переможець міського конкурсу «Золота осінь».
3. Лауреат VI міжнародного фестивалю-конкурсу народного мистецтва «Флояра». Квітень 2021 р.
4. Переможець Всеукраїнського конкурсу «Дивограй». Квітень 2023 р.
5. Лауреат I премії міжнародного фестивалю-конкурсу мистецтв «Весняна феєрія талантів» центру творчості «Гармонія». Квітень 2024р.
6. Гран-прі Міжнародного фестивалю-конкурсу мистецтв «Global Talent Odissey». Травень 2025 р.
7. Перша премія міжнародного фестивалю-конкурсу «Ти майбутнє України» центру творчості «Гармонія». Березень 2026 р.

Виступи оркестру є окрасою шкільних свят, урочистостей, благодійних подій. «Візерунки» – це більше, ніж гурток. Це велика дружня родина, де кожен має значення. Тут народжуються мрії, формується любов до мистецтва і закладаються основи майбутніх досягнень. Попереду – нові виступи, конкурси та перемоги. І без сумніву, цей колектив ще не раз гучно заявить про себе, даруючи слухачам радість, емоції та справжню магію музики. Граємо і перемагаємо!

*Марія Швед,
заступник директора з виховної роботи*

МЕДВИНО:

справжнє сафарі по-українськи

Учні 5-Б, 6-Б, 7-Б, 7-Г, 7-Д класів разом зі своїми класними керівниками здійснили захопливу мандрівку до сафарі-парку «Медвіно», що в Київській області, на Поліссі. Medvino Safari Park — місце, яке створили як альтернативу звичним зоопаркам. Тут немає відчуття обмежень — тільки простір, природа і тварини в більш природному середовищі. Це сучасний проект, який поєднує сафарі, фермерство та відпочинок. Частину тварин привезли з Європи, частину вирощують тут. Цей день став гарною пригодою, наповненою яскравими емоціями та новими враженнями. Погода видалася по-справжньому чудовою, теплою та сонячною, що лише підкреслило атмосферу подорожі. Комфортна поїздка автобусом задала гарний настрій ще з самого початку. На території парку дітей чекало справжнє українське сафарі: захоптиві поїздки на багі та пікапах, під час яких можна було побачити тварин у природних умовах. Особливе задоволення викликала можливість їх погодувати. Діти отримали щирі емоції та радість від такого близького контакту з дикою природою. Професійні гіді цікаво та доступно розповідали про мешканців парку, що зробило подорож

не лише веселою, а й пізнавальною. Приємним завершенням дня стала дегустація на екофермі крафтових сирів та ковбас, яка додала ще більше яскравих вражень. Екскурсія подарувала дітям море позитиву, нові знання про дику природу та незабутні спогади. Це був день, який надовго залишиться у їхніх серцях.

Пресцентр

М

ОДИН ДЕНЬ У ЖИТОМИРІ – БЕЗЛІЧ ВІДКРИТТІВ

13 березня учні 9-Г, 9-В, 10-Д та 6-А класів разом зі своїми керівниками Харчук О.О., Данилюк Т.А. та Микуленко Я.М. здійснили незабутню подорож до міста Житомира! Учні відвідали Музей космонавтики ім. С.П. Корольова – місце, де оживає історія підкорення космосу та ракетобудування. Експозиції музею вразили учнів своєю унікальністю та дозволили доторкнутися до епохи великих відкриттів всесвіту, побачити неймовірні експонати косміч-

них апаратів, моделі ракет та супутників, дізнатися більше про розвиток космічної галузі. Особливим моментом для учнів стала екскурсія до Будинку-музею С. П. Корольова, місця, де народився і провів ранні роки свого життя видатний інженер-конструктор, завдяки якому людство зробило перші кроки в космосі. А ще ми мали чудову мандрівку містом, яке має багату історію, красиву архітектуру та особливу атмосферу. Відвідали гранітний каньйон річки Тетерів з дамбою та водосховищем! Учні дізналися багато нового, отримали позитивні та незабутні враження!

Пресцентр

«УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО»:

Напередодні весняних канікул 5-Г клас та класний керівник Паукова В.Ю. усім колективом доторкнулися до історії українського села. Дитяча екскурсія до етно-музею залишила надзвичайно теплі та яскраві враження! Місце стало справжньою подорожжю у минуле, де кожен зміг відчути дух українських традицій, побуту та культури. Учні не просто слухали, а активно брали участь — ставили запитання, розглядали старовинні предмети, заходили до автентичних хатинок і навіть пробували себе в ролі господарів. Велике захоплення викликав майстер-клас з виготовлення свічок, де діти змогли власноруч щось створити — це додало екскурсії інтерактивності та зробило її ще більш запам'ятовуваною. Як результат – нові знання, позитивні емоції, відпочинок та щирий інтерес до української культури.

Пресцентр

історія, яку можна відчути

А над світом, а над світом українська вишивка цвіте...

Святковим одягом українців, справжнім оберегом від хвороб та злих духів здавна була сорочка-вишиванка. Одягали її і в свята, і в будень. Традиційно в Україні сорочку вишивала мати для сина або доньки і вкладала у цей виріб свою любов, мрії та світлі надії. Кожна область, кожен регіон мали свої узори, які передавали від матері до доньки. Здебільшого в Україні переважали вишивки червоними та чорними нитками. У 2026 році День вишиванки в Україні відзначатимуть 21 травня. Традиційно свято припадає на третій четвер травня, що символізує єдність українців. Саме напере-

додні такого значимої події для нас, українців, учні 6-В та 6-Г класів, долучилися до виховного заходу «А над світом, а над світом українська вишивка цвіте...». Вони не лише розповіли багато пізнавальної інформації, згадували традиції, пов'язані з вишиванням та вишиванками, а й співали, танцювали та плели віночок із стрічок, де кожен колір мав символічне значення: червоний-тепло материнського серця, зелений-долю, жовтий – багатство, блакитний – кохання. Шестикласники закликали «одягнімо вишиванки, друзі, як одвічний предків талісман» та наголошували, що це зручно та модно! А підготовки до виступу ще більше згуртували учнів. Яскравим доказом

на козацького загону імені Івана Сірка Артема Шафрана: «Все розпочалось з перерв. Щоденно ми приходили в наш кабінет та придумували танець. Кожен дослухався один до одного та допомагав, якщо щось не виходило. Це дійство ми робили з великим бажанням та сміхом. Ми не були самотніми, ми були командою. Кожен наш виступ на будь-яке свято ми обдумуємо разом. Ми сміємося разом, працюємо разом та підтримуємо разом. Такі моменти нас дуже згуртовують». І справді, як тільки учні дізналися тему виховного заходу та почули слова пісні «Я вишивала чисте небо без війни», відразу долучилися до спільної справи! Хотілося, як насправді, нитками вишити небо блакитне, мирне, без війни, тому і рухами, і ритмом козачата, учні ліцею 283, відтворювали слова пісні, нагадували про спільне бажання всіх українців – МИРНЕ НЕБО, МИРНЕ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ!

*Світлана Демчик,
класний керівник 6-Г класу*

ТВОРИ ДОБРО

Іноді, щоб змінити світ, не потрібно багато. Достатньо відкрити серце. Щороку я ініціюю акцію «Щаслива лапа» у ліцеї №283, адже вірю: саме з таких щирих справ починається виховання справжньої людяності, відповідальності та любові до всього живого. Цього разу ми разом зробили ще один маленький, але дуже важливий крок. Учні, вчителі, батьки – усі об'єднали-

ся, щоб допомогти тим, хто не може попросити про допомогу словами. Ми зібрали корм, ліки, пелюшки, мисочки та засоби для прибирання і передали їх до притулку Ірини Добролюбової. За кожною переданою річчю – тепло дитячих сердець. За кожним пакуночком – турбота. За кожним вчинком – віра в добро. Сьогодні, коли наша країна переживає складні часи, особливо важливо не втратити здатність співчувати. Війна випробовує нас на міцність, але водночас вчить найголовнішого – бути поруч, підтримувати, берегти одне одного і тих, хто ще беззахисніший. Тварини теж відчувають біль, страх і самотність. Вони не розуміють, чому залишилися без дому, але дуже тонко відчувають любов. І саме людська турбота стає для них порятунком. Я щиро закликаю кожного: не проходите повз. Якщо маєте змогу – подаруйте тваринці дім. Нехай у вашому житті з'явиться новий друг, новий член родини. Не бійтеся відкрити своє серце – у відповідь ви отримаєте безмежну відданість, щирю радість і любов. Турбота і піклування роблять нас сильнішими, а добро об'єднує. Навіть найменший вчинок здатен врятувати чиєсь життя. Творімо добро разом. Тримаймося разом. І нехай у наших серцях завжди буде місце для любові.

*Оксана Харчук,
соціальний педагог*

*У Деснянському районі завершилися
фінальні змагання з волейболу «Пліч-о-Пліч»,
які проходили на базі ліцею 283.*

Вітаємо наших чемпіонів! Змагання «Пліч-о-пліч» стали справжнім випробуванням сили, витривалості та командного духу – і наші учні гідно його пройшли. Команда дівчат продемонструвала неймовірну згуртованість та наполегливість і виборола II місце. Хлопці показали характер, справжній спортивний запал і здобули III місце. Пишаємося кожним, дякуємо за старання, боротьбу до кінця та гідне представлення нашого ліцею 283!!!

Пресцентр

Переможці районного танцювального батлу у номінації РЕП учні 10-Д класу Козацького ліцею

Призери інтелектуально-розважальної гри-квізі «Наукова Україна»

**ВИСТАВКА ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТІ УЧНІВ ЛЦЕЮ,
ЯКУ ПІДГОТУВАЛИ ВЧИТЕЛІ МИКОЛА ШВЕД,
ОЛЕНА КАМІНСЬКА, ВЯЧЕСЛАВ ЄРШОВ**

ЗАПАХЛО ВЕСНОЮ НА ШКІЛЬНОМУ ПОДВІР'І

